
Sporočila

Slovenska
minoritska
provinca
svetega Jožefa

3	Uvodnik
5	Iz provincialata
7	Iz našega reda
12	Obvestila
15	Iz naših samostanov
26	Iz naših misijonov
27	Odmevi
35	Iz naše preteklosti

Sporočila - glasilo slovenskih minoritov
leto L

Izdaja: Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa,
Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija,
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Urednik: p. Matei Senteş, prov. tajnik
Prelom in priprava za tisk: p. mag. Tomaž Majcen
Odgovarja: p. Milan Kos, prov. minister

Ovitek: Julija Zornik
Tisk: Tiskarna Povše

UVODNIK

Dragi bratje in sestre!

Božič je razodetje Boga in njegove velike luči v otroku, ki se je rodil za nas. Rodil v betlehenskem hlevu, ne v kraljevskih palačah. Ko je Frančišek Asiški leta 1223 praznoval božič v Grecciu z volom in oslom pri jaslih, polnih sena, je postala vidna nova razsežnost božične skrivnosti. Frančišek Asiški je božič imenoval »praznik vseh praznikov« – bolj kot druga slavja – in ga je praznoval »z neizrekljivo zavzetostjo« (2 Cel 199; FF 787). Z veliko pobožnostjo je poljubljal podobe Deteta in je po otroško brbljal ljubke besede, kot nam poroča Tomaž Čelanski (prav tam). Za tedanjo Cerkev je bil praznik vseh praznikov velika noč: Kristus je z vstajenjem razdejal vrata smrti in tako korenito spremenil svet; za človeka je ustvaril prostor v Bogu samem. Sv. Frančišek ni spremenil, ni hotel spremeniti tega vrstnega reda praznikov, ki imajo središče v velikonočni skrivnosti. In vendar se je z njegovo pomočjo in po njegovem načinu verovanja zgodilo nekaj novega: Frančišek je v popolnoma novi globini odkril Jezusovo človeškost. To, da je bil človek, se je pokazalo najbolj očitno v trenutku, ko je bil Božji Sin, rojen iz Device Marije, povit v plenice in položen v jasli. Vstajenje predpostavlja učlovečenje. Božji Sin kot otrok, kot pravi človeški otrok, je globoko ganil srce asiškega svetnika, tako da je vero spremenil v ljubezen. »Pojavili sta se Božja dobrota in njegova ljubezen do ljudi.« Ta stavek sv. Pavla je tako dobil povsem novo globino. V otroku iz betlehemskega hleva se lahko tako rekoč dotaknemo Boga in ga pobožamo. Tako je bogoslužno leto dobilo drugo središče v prazniku, ki je predvsem praznik srca. Vse to nima v sebi ničesar sentimentalnega. Prav v novem izkustvu Jezusove človeške resničnosti se razodeva velika skrivnost vere. Frančišek je ljubil Jezusa – otroka, ker mu je postala v njegovem otroštvu jasna Božja ponižnost. Bog je postal ubog. Njegov Sin se je rodil v uboštvu hleva. V

detetu Jezusu se je Bog naredil odvisnega, potrebnega ljubezni od ljudi, bil je tak, da je potreboval njihovo – našo – ljubezen. Danes pa je božič postal praznik trgovin, kjer zaslepljujoč blišč zasenči skrivnost Božje ponižnosti, ki nas vabi k ponižnosti in preprostosti. Prosimo Gospoda, naj nam pomaga, da bomo s pogledom prodrli preko bleščečih fasad tega časa in za njimi našli otroka iz betlehemskega hleva, da bomo tako odkrili pravo veselje in pravo luč.

Nad jaslimi, ki so bile med volom in oslom, je dal Frančišek obhajati presveto evharistijo (prim. 1 Cel 85; FF 469). Kasneje je bil nad tistimi jaslimi zgrajen oltar, da bi tam, kjer so nekoč živali jedle seno, zdaj lahko ljudje prejeli za odrešenje duše in telesa meso žrtvovanega Jagnjeta, Jezusa Kristusa, kakor pripoveduje Čelanski (prim. 1 Cel 87; FF 471). V sveti noči v Grecciu je Frančišek kot diakon osebno zapel božični evangelij. Po zaslugi sijajnih pesmi bratov je bilo slavje en sam izbruh veselja (prim. 1 Cel 85–86; FF 469–470). Prav srečanje z Božjo ponižnostjo se je spremenilo v veselje: njegova dobrota ustvarja pravi praznik. Kdor hoče vstopiti v dogodek Jezusovega rojstva, se mora skloniti. Slediti mora notranji poti sv. Frančiška – poti k tisti skrajni notranji in zunanji preprostosti, ki omogoča srcu, da vidi. Skloniti se mora, iti tako rekoč duhovno peš, da bi lahko vstopil skozi portal vere in srečal Boga, ki je drugačen od naših predsodkov in mnenj; Bog, ki se skriva v ponižnosti komaj rojenega Deteta.

Kot Frančiškovi bratje in sestre smo povabljeni, da se pred skrivnostjo Jezusovega rojstva – ob jaslích – zaustavimo, začudeno kot pastirji in modri z Vzhoda, ko so se mu prišli poklonit.

Božič bo tako za nas čas milosti, ker se je rodil Emanuel. V Jezusu bo Bog resnično navzoč med nami. Z nami bo stopal po vseh naših poteh: osebnih, znotraj naših družin, samostanskih brat-

stev, province, župnij ... Bog bo z nami, tudi ko ne bomo mislili Nanj. Če ljubečo Božjo bližino vzamemo zares, če jo izkusimo, se bo božič za nas spremenil v doživetje odrešenja. Ta Jezusova bližina naj nas v teh dneh popolnoma prepoji, da se ne bomo ukvarjali sami s seboj, ampak da kdor bo videl nas, naj vidi Odrešenika.

Božič naj bo čas milosti, ki nam bo pokazal, da je Bog dober. Kjer vzklije vera v tega Otroka, zrasteta tudi ljubezen in dobrota do drugih, skrbna pozornost do ubogih in trpečih, milost odpuščanja bratom in sestram. Nasilju tega sveta se Bog s svojo dobroto postavlja nasproti v tem Otroku in nas kliče, naj mu sledimo.

Božič je milost, ker je k nam prišel Bog, ki je luč. Prišel je kot luč, da bi ta svet razsvetlil z ljubeznijo, mirom, pravico, razumevanjem ... Kristus prihaja kot luč resnice o človeku: človek – brat, sestra – ni

le številka, inventar zemlje, marveč dedič neba, Božji ljubljenelec. Jezus je luč upanja. Božični dogodek nam govori, da Bog ni obupal nad nami, čeprav smo grešniki. Tako tudi mi ne smemo in ne moremo obupati nad nobenim človekom.

Želim vam, da bi ob postavljanju jaslí v vaših domovih, samostanih in cerkvah čutili Božjo navzočnost ter milost v vašem življenju in družinah in še bolj intenzivno poklicanost, da smo nosilci veselega oznanila bratom in sestram in vsem, ki jih srečujemo na poti vsakodnevnega življenja. Blagoslovljene ter vesele božične dneve in naj vas spremljata Božja milost in Marijino varstvo v novem letu 2023!

Mir in dobro!

p. Milan Kos,
prov. minister

IZ PROVINCIALATA

VI. seja prov. defnitorija

V provincialatu slovenske minoritske province na Ptuju smo imeli 13. oktobra 2022 VI. redno sejo provincialnega defnitorija.

1. Uvodno molitev je pripravil prov. vikar p. Janez Šamperl.

2. Sprejet in potrjen je bil zapisnik V. redne seje prov. defnitorija.

Imeli smo refleksijo dogodkov, ki so potekali 7. in 8. oktobra 2022 na Ptuju ob 50. obletnici samostojne province.

3. Razpravljali smo o pismu in odločitvi, da p. Cristian Balint ne želi več podaljšati pogodbe in ostati v naši provinci.

4. Seznanili smo se s pogovorom, ki sta ga imela prov. minister p. Milan Kos in župnik v Turnišču p. Toni Brinjovc z murskosoboškim škofom dr. Petrom Štumpfom o naši prisotnosti v romarskem svetišču Turnišče.

5. P. Anton Borovnjak nas je s pisnim poročilom seznanil s potekom svojega študija v preteklem akademskem letu. Čestitamo mu za odličen študijski uspeh.

6. Gen. asistent p. Igor Salmič, prov. minister hrvaške province p. Miljenko Hontić in prov. minister p. Milan Kos so obiskali brate na misijonu v Københavnu (Danska). Z brati misijonarji so imeli skupni samostanski kapitelj. Pripravili pa so tudi osnutek pogodbe med hrvaško minoritsko provinco, slovensko minoritsko provinco in filipinsko kustodijo. Hrvaška provinca, ki je nositeljica misijona, namreč namerava kmalu uradno ustanoviti samostan sv. Frančiška Asiškega.

7. Program province za leto 2022–2023:

V okviru Frančiškove konference:

29. oktobra 2022 bo na Ptujski Gori skupno ob-

hajanje Duha Assisija. Za ta dogodek ste že prejeli plakate. Poskrbite, da bo iz vsakega bratstva primerna navzočnost skupaj s člani OFS.

19. aprila 2023 bo študijski dan na temo Frančiškovega prejema ran.

Od 18. do 24. junija bodo potekale skupne duhovne vaje za brate in sestre iz vseh Frančiškovih redov. Duhovne vaje bodo v Kančevcih.

V okviru province:

23. novembra 2022 bo v Olimju dan permanentne vzgoje. Predavatelj bo p. Igor Salmič. Program boste prejeli.

30.–31. januarja 2023 bo v Olimju letno srečanje provincialnega vodstva z gvardijani.

8. februarja – provincialni dan.

Od 19. do 24. februarja 2023 bodo v Olimju duhovne vaje. Imeli bomo samo en termin, ker smo povabljeni, da se lahko udeležimo duhovnih vaj v Kančevcih.

8. Provincialno vodstvo daje spodbudo, da od vseh svetih do božiča, ko imamo post, zmanjšamo ob petkih naše obroke in denar, ki ga bomo prihranili, oddamo na provincialat, za potrebe naših misijonov.

9. Provincialni ekonom p. Matei Senteş je podal redno ekonomsko poročilo.

10. Minoritskemu samostanu sv. Antona Padovanskega v Turnišču je odobrena prošnja, da gvardijan p. Toni Brinjovc lahko opravlja tudi službo samostanskega ekonoma.

11. Župniji sv. Doroteje v Dornavi je odobrena prošnja, da sme obnoviti streho na zvoniku cerkve.

12. Razno:

Prov. minister p. Milan Kos nas je seznanil, da bo 20. in 21. oktobra 2022 na Dunaju in v Bratislavi potekalo srečanje federacij CEF in FEMO. Vsebinska srečanja bo propozicija zadnjega generalnega kapitlja, ki naroča generalnemu vodstvu, da mora do naslednjega gen. kapitlja pripraviti predloge prestrukturiranja federacij v Evropi.

VII. seja prov. defnitorija

V minoritskem samostanu bl. Antona Martina Slomška v Olimju smo imeli 23. novembra 2022 VII. redno sejo provincialnega defnitorija.

1. Uvodno molitev je pripravil p. Ernest Benko.
2. Sprejet in potrjen je bil zapisnik VI. redne seje prov. defnitorija.
3. Prov. minister p. Milan Kos nas je seznanil z vsebino pogovora z ljubljanskim nadškofom metropolitom Stanislavom Zoretom OFM glede odhoda p. Cristiana Balinta v ljubljansko nadškofijo, in sicer na podlagi dovoljenja romunskega prov. ministra, da sme eno leto bivati zunaj samostana.
4. Božično-novoletno srečanje bo ponovno 2. januarja 2023 na Ptuj. Predlog je, da bi k sveti maši in na kratko pogostitev povabili morda tudi člane OFS in tiste, ki so z nami tesneje povezani. Za brate in ožje sorodnike ostaja pogostitev v rektoriju.
5. Minoritski samostan sv. Frančiška v Piranu je zaprosil za dovoljenje in finančno pomoč, da bi spremenili način ogrevanja (toplotna črpalka) in uredili hlajenje prostorov. Kot utemeljitev spremembe načina ogrevanja navajajo zelo visoke stroške za plin in dotrajanost nekaterih plinskih peči. Na podlagi pozitivnega mnenja Komisije za gradnje je dal prov. defnitorij dovoljenje za to spremembo in hkrati odobril pomoč v ta namen.

VIII. seja prov. defnitorija

V minoritskem samostanu sv. Antona Padovanskega v Turnišču smo imeli 14. decembra 2022 VIII. redno sejo provincialnega defnitorija.

1. Uvodno molitev je pripravil p. Matei Senteș.

2. Sprejet in potrjen je bil zapisnik VII. redne seje prov. defnitorija.

3. Prov. defnitorij se je srečal z brati iz tamkajšnjega samostana. Predstavili so njihovo redovniško življenje in delo, ki ga opravljajo.

4. Pogovor o aktualnih personalnih zadevah v provinci.

5. Nadaljevali smo pogovor o tem, kako v prihodnje zapolniti naša bratstva. Vsekakor bo treba sprejeti odločitev o zaprtju vsaj enega samostana.

6. Srečanje prov. defnitorija z gvardijani 30. in 31. januarja 2023 v Olimju bo vsebovalo dve temi: 1. Kje vidimo razloge za odhajanje bratov? 2. Zakaj ni novih duhovnih poklicev v naši provinci?

7. Provincialni dan bo 8. februarja 2023. Predvidena vsebina: Nevarnost zasvojenosti z mediji in družbenimi omrežji.

8. Minoritski samostan Matere Božje na Ptujski Gori je poslal prošnjo, da bi smel narediti dvigalo v samostanskih prostorih. Samostanu je dano dovoljenje.

9. Razno:

Od 9. do 14. januarja 2023 bo gen. kurija pripravila srečanje za novoizvoljene prov. ministre in prov. tajnike v Rimu. Srečanja se bosta udeležila p. Milan Kos in p. Matei Senteș. Prov. minister p. Milan Kos se bo udeležil tudi srečanja prov. ministrov, prov. kustosov in prov. delegatov, ki bo v okviru reda v Rimu od 16. do 21. januarja 2023.

p. Matei Senteș
prov. tajnik

IZ NAŠEGA REDA

MINISTER GENERALIS

ORDINIS FRATRUM MINORUM CONVENTUALIUM

Božično pismo generalnega ministra

Ponedeljek, 12. december 2022

SVETI BOŽIČ 2022
NOVO LETO 2023

Prot. št. 0917/2022

Bratom reda

Dragi bratje, naj vam Gospod da mir!

Pred nami se odpira triletno potovanje (2023–2026) Frančiškovega stoletnega jubileja, ko se bomo spominjali 800-letnice Frančiškovega pravila in božiča v Grecciu (2023), stigem (2024), Hvalnice stvarstva (2025) in Frančiškove velike noči (2026).

Bogato in jasno izraženo potovanje, na katerem bo Frančiškova družina sodelovala ne le pri praznovanju pravkar omenjenih obletnic, ampak predvsem – in to je glavni cilj stoletnice – pri ponovnem odkrivanju duhovnosti občestva, ki združuje vse, ki v Frančišku in Klari iz Assisija prepoznavajo duhovno očetovstvo. Med prejemniki praznovanja so pravzaprav vsi iz Frančiškove družine na različnih ravneh.

Pravo jubilejno potovanje, ki se bo začelo v novem letu in nas ne bo vodilo le po simbolični poti nekaterih temeljnih dogodkov naše karizmatične izkušnje, ampak nam bo, kot je nakazano tudi v splošnih smernicah stoletnice, ponudilo dragoceno priložnost, da oživimo bogastvo naše karizme s preroškim pogledom v prihodnost.

Dragi bratje, ko vam pošiljam božične pozdrave, vas iskreno prosim, da izkoristite priložnost petih stoletnic, ki so tik pred vrati, da se ne bodo le dotaknile naših življenj, ampak da bodo v nas prebudile ljubezen do naše karizme.

Predlogi, ki smo jih kot Frančiškova družina ponudili (tematska jedra in njihov možen oblikovni in slavnostni razvoj), imajo prav slednji namen. Pravzaprav, če še enkrat citiram splošne smernice stoletnice, smo varuhi dobrine, ki humanizira, ki pomaga zaživeti novo življenje. Nič boljšega ni, kar bi lahko posredovali drugim (Evangelii gaudium 264).

Da bi spodbudili čim boljšo udeležbo, je bilo sklenjeno, da se za vsako fazo predlagajo cilji in ukrepi. Vabim vas, da preberete smernice, ki so na voljo tudi na spletni strani našega reda v več jezikih.

Pot ob stoletnici, ki se začne s spominom na božič v Grecciu (1223), nas vabi, da razmislimo ne le o tem, kakšno mesto ima Jezus v naših srcih, ampak tudi o tem, ali je tam dovolj prostora za tiste, s katerimi se je želel poistovetiti. S temi navedbami želim izraziti upanje, da si bo vsaka od naših skupnosti prizadevala za zmanjšanje razdalj v korist ponovno odkrite zmožnosti bratskega življenja in delitve.

Letošnji božič je zaradi nemirov in nasilja, ki so prizadeli svet, zagotovo drugačen od prejšnjih. Ravno zato smo povabljeni, da se s svetim Frančiškom vrnemo k pristnemu pomenu jaslic, v katerih nam je Bog prikazan, kakor je vstopil v svet, da bi nas spodbudil k razmišljanju o našem življenju, ki je vključeno v Božje življenje; jaslice nas vabijo, da postanemo učenci, če želimo doseči končni smisel življenja (prim. papež Frančišek, *Admirabile signum*, št. 8).

Dragi bratje, dovolite mi, da prisrčno pozdravim ostarele ali bolne sobrate, brate, ki preživljajo težke trenutke, in tiste, ki se bodo morali soočiti s težkimi odločitvami.

Hvaležna želja številnim bratom, ki neumorno preživljajo svoje življenje v služenju drugim v misijonih, župnijah, svetiščih, najrevnejših skupnostih, pri evangelizaciji, sprejemanju beguncev in migrantov.

V svojem srcu nosim izkušnjo vsakega od vas in vas duhovno postavljam pred vhod v svete jasli, v katerih smo po posebni intuiciji svetega Frančiška vsi našli svoje mesto. Vam, vašim skupnostim, družinam in vsem prijateljem naše frančiškove družine želim svet in miren božič ter vse najboljše za novo leto.

Blagoslavljam vas v Gospodu. Vesel božič in srečno novo leto!

Brat Carlos Alberto Trovarelli,
generalni minister

Novi duhovni asistent OFS

1. novembra 2022, je svojo službo začel novi generalni duhovni asistent OFS, brat Štefan Acatrinei iz province svetega Jožefa v Romuniji.

Brat Štefan je prevzel službo od brata Alfreda Parambakathuja, ki se po šestih letih dela v OFS vrača v Indijo, pod pokorščino ministra province svetega Maksimilijana M. Kolbeja. Brat Alfred je začel delati v OFS 31. julija 2016, ko se je končal mandat brata Martina Bitzerja. Zdaj, po šestih letih, se je v tem uradu zgodila nova sprememba.

Brat Štefan se je rodil leta 1966, slovesne zaobljube je izpovedal leta 1995, v duhovnika pa je bil posvečen leta 1997. Doktor teologije in poznavalec frančiškove duhovnosti je med drugim

poučeval na Minoritskem teološkem inštitutu v Romanu (Romunija) in kot vabljeni profesor v Frančiškanskem mednarodnem študijskem centru v Canterburyju (Združeno kraljestvo). V provinci je opravljal številne naloge, tako v formacijskih in akademskih strukturah kot tudi v pastoralni. Ima odlične kvalifikacije za učinkovito in goreče opravljanje svoje nove vloge.

Bratu Štefanu želimo dobro služenje in sodelovanje z drugimi tremi generalnimi asistenti OFS (OFM, OFMCap in TOR), s katerimi sestavlja konferenco duhovnih asistentov.

Fr. Tomasz Szymczak,
generalni tajnik

Belorusija: praznovanje 100. obletnice prihoda svetega Maksimilijana v Grodno

Pred stotimi leti, 22. oktobra 1922, je v minoritski samostan v Grodno prišel sveti Maksimilijan Marija Kolbe.

Naslednji dan je v pismu materi Mariji zapisal naslednje besede: »Pišem že iz svoje celice v samostanu v Grodnem.«

Maksimilijan je v Grodnem odprl svojo tiskarno, kjer je skupaj z drugimi brati še naprej izdajal časopis Vitez Brezmadežne. Do konca petletnega obdobja je mesečna revija izšla v nakladi 60.000 izvodov.

Glavne slovesnosti ob jubileju so potekale od 13. do 16. oktobra. Veliko veselje za tamkajšnje brate je bila prisotnost generalnega ministra p. Carlosa Trovarellija in generalnega asistenta FEM-a p. Tomáša Lesňáka, ki sta prvič obiskala Belorusijo. Med slovesno mašo je generalni minister v homiliji izrazil veliko veselje, da je po obisku vseh krajev, povezanih z življenjem in delom svetega Maksimilijana, končno prispel v Grodno.

Na praznovanju obletnice so se zbrali bratje iz več beloruskih samostanov (Ivjanec, Udziela in Svislac), tamkajšnji verniki in romarji ter bratje in sestre OFS iz različnih krajev.

Brat Alaksiej Juchniewicz

Konferenca frančiškove družine

Dragi bratje in sestre frančiškove družine, naj vam Gospod da mir!

Ob prazniku sv. Frančiška vas želimo iskreno pozvati, da v tem za človeštvo zelo težkem času ostanete pozorni na mir. Želimo izraziti vso skrb, ki jo čutimo za mir, zlasti ob trpljenju, ki je že prizadelo toliko ljudi, in ob nevarnosti uporabe jedrskega orožja.

Sveti Frančišek je od Gospoda prejel oznanilo, naj vse naslavlja: »Naj vam Gospod da mir!« Dar miru sprejemamo s spreobrnjenjem srca in smo

poklicani, da postanemo krotki, mirni, skromni, ponižni moški in ženske, brez preprirov in tekmovalnosti. Pričujmo torej o miru, ki smo ga prejeli.

»Z mirom ni nič izgubljeno. Z vojno je lahko vse izgubljeno. Naj se ljudje vrnejo k razumevanju. Naj nadaljujejo pogajanja. Če se bodo pogajali z dobro voljo in spoštovanjem pravic drug drugega, bodo spoznali, da iskrena in učinkovita pogajanja nikoli ne izključujejo častnega uspeha.« Ta klic, ki ga je Pij XII. na predvečer izbruha druge svetovne vojne leta 1939 naslovil na vse, je danes še kako aktualen. »Nikoli več vojne!« je pred skupščino ZN vzkliknil sveti Pavel VI. Vojno je sveti Janez Pavel II. označil za »avanturo brez povratka«. 25. septembra 2015 je papež Frančišek na ZN naslovil enako zahtevo: »Nič več vojne in zanikanja vseh pravic.«

Ob poslušanju znamenj časa ter besed karizme in naših pastirjev vsakega od vas vabimo, da v sebi intenzivno nosite strast in skrb za mir ter nenehno posredujete za ta dragoceni dar.

Zato vas prosimo za poseben dan posta in molitve. Medtem ko pri zlu vidimo skrivnost krivice v delovanju, se odzovimo s pokoro in molitvijo, spodbujanjem sprave in miru ter ozaveščanjem sebe in mnogih drugih o tem bistvenem vprašanju. Pri našem usposabljanju in pridiganju, pri različnih službenih in delovnih projektih, pri oznanjevanju in v vsakdanjem življenju sta sprava in mir prisotna z močjo in prepričanjem.

Kraljici miru, svetemu Frančišku, sveti Klari in sveti Elizabeti, miroljubni in ponižni, zaupamo velik in nujen namen miru, ko vas pozdravljamo z bratskim objemom.

Assisi, 4. oktober 2022

Slovesnost svetega Frančiška Asiškega, glasnika miru

S. Daisy Kalamparamban AFBP, podpredsednica IFC-TOR

Tibor Kauser SFO, generalni minister

Br. Massimo Fusarelli OFM, generalni minister
 Br. Roberto Genuin OFM^{Cap}, generalni minister
 Br. Carlos Alberto Trovarelli OFM^{Conv}, generalni minister
 Br. Amando Trujillo Cano TOR, generalni minister, predsedujoči CFF

Misijonarska karizma svetega Frančiška v luči sedanjega cerkvenega nauka

Mučeništvo za vero

Vsak vernik, ki želi biti zvest evangeliju, je lahko poklican k »najvišjemu pričevanju mučeništva« (Janez Pavel II., *Veritatis splendor*, 89); veliko bolj se lahko misijonar sooči s potrebo, da daruje svoje življenje za Jezusa, da bi potrdil resničnost oznanjene vesele novice. Mučeništvo »je slovesno oznanjevanje in misijonarska zaveza« (Janez Pavel II., *Veritatis splendor*, 93). Dekret o misijonski dejavnosti II. vatikanskega koncila jasno poudarja to resnico: misijonar, ki gleda na Učitelja, o njem pričuje »s potrpežljivostjo, dobroto, iskreno ljubeznijo ... do prelivanja svoje krvi zanj, če je potrebno« (Ad Gentes, 24).

Grški jezik sam opredeljuje besedo 'pričevanje' z izrazom 'martyria' in sveti Janez v Razodetju, ko piše o dušah »tistih, ki so bili zažgani zaradi Božje besede in pričevanja, ki so mu ga dajali« (Raz 6,9), omenja mučence. Te besede razkrivajo določeno resničnost, ki je bila aktualna v času »prvega oznanila evangelija«, saj je znano, da se je »Cerkve prvega tisočletja rodila iz krvi mučencev: 'Sanguis martyrum – semen christianorum'« (Janez Pavel II., *Tertio millennio adveniente*, 37), in opredeljujejo mučeništvo kot nekaj, kar »je vedno spremljalo in še vedno spremlja življenje Cerkve« (Janez Pavel II., *Veritatis splendor*, 90).

Pomembno obdobje, v katerem je mučeništvo veljalo za veliko vrednoto, je bil srednji vek, zlasti med križarskimi vojnami. Da, vsakodnevno, umrljivo življenje je bilo cenjeno, vendar je bilo zago-

tovalo za odrešenje v tem, da je človek dal svoje življenje za Kristusa s prelitjem krvi.

S to utemeljitvijo postane jasno, da je na Frančiška posebej vplivala tudi fascinacija nad mučeništvom, ki so ga doživljali na Vzhodu. Njegova glavna želja in želja frančiškovskih misijonarjev je bila umreti za Jezusa. Tomaž Čelanski izraža to željo z besedami »vrh svetosti« (1 Cel 55; FF 417). Že prvo pravilo nakazuje, kako naj se manjši brat obnaša v situaciji, ki se je nedvomno pojavila pri misijonarskem delu. Številni citati iz Nove zaveze, ki jih vsebuje, zelo jasno »neposredno govorijo o pogumu pred preganjalci, o odpovedi in zvestobi Kristusu vse do smrti«. »In vsi bratje, kjer koli so, naj se spomnijo, da so se izročili in zapustili svoja telesa našemu Gospodu Jezusu Kristusu. Zaradi njegove ljubezni se morajo izpostaviti vidnim in nevidnim sovražnikom, kajti Gospod pravi: 'Kdor izgubi svojo dušo zaradi mene, jo bo rešil za večno življenje'« (RnB XVI 10–11; FF 45).

Kot vidimo, želja po mučeništvu svetemu Frančišku ni tuja, saj evangelizirati, biti misijonar zanj pomeni povezati svoje življenje z Gospodovo pasho. Poleg tega je na misije gledal skozi prizmo možnega mučeništva, ki se mu je zdelo bolj v skladu z evangelijem. V zvezi s tem je treba poudariti dve točki. V prvem primeru ni imel v mislih mučeništva kot takega, ampak kot možno posledico misijonarskega dela za spreobrnjenje nevernikov, v drugem pa se je treba zavedati, da je mučeništvo zraslo kot sad premišljevanja in gledanja Jezusa na križu in ne kot ideja, ki se mu je porodila na Vzhodu, čeprav je bila po mnenju njegovih življenjepiscv njegova želja postati mučenec povezana prav z namenom potovanja na Vzhod. Takšno razmišljanje potrjuje tudi Nepotrjeno vodilo: »Naš Gospod Jezus Kristus, po čigar stopinjah moramo hoditi, je svojega izdajalca imenoval prijatelja in se spontano ponudil tistim, ki so ga križali. Vsi tisti, ki nam po krivici povzročajo stiske in trpljenje, sramoto in žalitve, bolečine in trpljenje, mučeništvo in smrt, so torej naši prijatelji in jih moramo zelo ljubiti, ker imamo zaradi tega, kar nam povzročajo, večno

življenje» (RnB XXII 2–4; FF 56).

Frančišek je ob novici o uboju prvih petih misi-jonarjev nekoč izrekel: »Zdaj lahko z gotovostjo rečem, da imam pet manjših bratov« (Passio Sanctorum Martyrum fratrum Berardi, Petri, Adiuti, Accursii, Othonis in Marochio martyrizatorum, v *Analecta Franciscana*, III, 1897, 593). Koliko bolj zgovorna je izjava Janeza Pavla II., da so mučenci »nepogrešljivi na poti evangelija« (Janez Pavel II., *Redemptoris missio*, 45). Še več, ta »poseben dar« (Lumen gentium, 42) naredi mučence v pravem pomenu besede »glasnike in pričevalce« (Janez Pavel II., *Redemptoris missio*, 45).

Brat Dariusz Mazurek,
generalni delegat za misijonsko animacijo

SREČANJE CEF-a in FEM-a

20. oktobra 2022 na Dunaju in 21. oktobra 2022 v Bratislavi

Skupnega srečanja so se udeležili tudi generalni minister p. Carlos Trovarelli in oba generalna definitorja, pristojna za ti dve področji: p. Tomáš Lešňák (FEMO) in p. Igor Salmič (CEF).

»Ideja se je rodila v Würzburgu med praznovanjem 800. obletnice prihoda Frančiškovih bratov v Nemčijo. Menil sem, da bi bilo lepo, če bi se bolje spoznali, okrepili vezi med nami in razširili področja sodelovanja,« je pojasnil p. Marian Gołąb, predsednik FEM-a.

Na obeh srečanjih smo bratje delili veselje iz svojih jurisdikcij, govorili o vsakodnevnih skrbih in možnostih sodelovanja. Oči in ušesa bratov so bile še posebej usmerjene v trpečo Ukrajino.

P. Stanisław Pękala, vikar provincialne kustodije svetega Križa v Ukrajini, je spregovoril o življenju bratov in vernikov med vojno. Izrazil je hvaležnost za zanimanje in pomoč, ki so jo od prvih ur ruske invazije nudili generalni minister, provinca svetega

Antona in blaženega Jakoba iz Strepe na Poljskem ter bratje iz različnih delov sveta. Poudaril je, da so bili zanje pomembni naslednji dogodki: obisk generalnega ministra in provinciala v Krakovu; izročitev Fatimski Mariji v marijanskih svetiščih v Ukrajini; molitev bratov z vsega sveta.

Na srečanju v Bratislavi je sodeloval tudi brat Marco Moroni, generalni kustos Asiške. Spregovoril je o življenju in delu v Assisiju. Izrazil je pripravljenost, da bi v skupnost v Assisiju sprejeli še več bratov iz sveta, zlasti za pastoralno, medijsko in liturgično službo.

Generalni minister se je javno zahvalil za zamisel o srečanju dveh sosednjih federacij na Dunaju in v Bratislavi, predvsem pa za to, da ga je bilo mogoče načrtovati in izvesti v tako kratkem času. »Dobro je bilo slišati vaše skrbi, težave in predvsem veselje. Sestavlil sem si seznam svetlih luči. (...) Dialog med vašimi federacijami je vredno nadaljevati tudi v prihodnje. To je lahko zgled za druge, lahko je velik prispevek za prihodnost,« je poudaril generalni minister.

FEMO sestavlja 11 držav: Belorusija, Bolgarija, Češka, Madžarska, Kazahstan, Litva, Poljska, Slovaška, Rusija, Ukrajina in Uzbekistan. V CEF je vključenih osem držav: Avstrija, Hrvaška, Danska, Nizozemska, Nemčija, Slovenija, Švica in Švedska.

OBVESTILA

BOŽIČNO-NOVOLETNO SREČANJE Z NAŠIMI STARŠI

V minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuju bo 2. januarja 2023 ob 10. uri srečanje staršev in sorodnikov naših patrov in bratov. Srečanje bomo začeli s skupno mašo, h kateri vabimo tudi brate in sestre OFS, častne člane naše province in vse, ki ste z nami na različne načine povezani kot sodelavci in dobrotniki.

SEMINAR ZA HIŠNE PREDSTOJNIKE IN PREDSTOJNICE

V Hiši kruha pri Svetem Duhu pri Škofji Loki bo 11. in 12. januarja 2023 potekal seminar, ki ga pripravlja KORUS.

SREČAJE PROV. DEFINITORIJA Z GWARDIJANI

bo 30. in 31. januarja 2023 v minoritskem samostanu bl. Antona M. Slomška v Olimju. Drugi dan bodo navzoči tudi samostanski ekonomi.

DAN POSVEČENEGA ŽIVLJENJA

Praznik Jezusovega darovanja v templju, 2. februar 2023, je na poseben način posvečen zahvali vesoljne Cerkve za dar Bogu posvečenega življenja. Povabljeni smo, da se skupaj z našimi škofi zahvalimo za dar redovništva.

PROVINCIALNI DAN bo 8. februarja 2023.

DUHOVNE VAJE

Od 19. do 24. februarja 2023 bodo v romarskem domu v Olimju potekale duhovne vaje za brate naše province. Voditelj bo p. Janez Kurbus.

Od 18. do 24. junija 2023 bodo v Kančevcih potekale skupne duhovne vaje za brate in sestre iz vseh frančiškovskih redov.

ŠTUDIJSKI DAN

V okviru Frančiškove konference bo 19. aprila 2023 študijski dan z naslovom »Sv. Frančišek Asiški sprejema Kristusove rane«.

Vsak naš samostan je duhovno središče, piranski pa je na nek način tudi središče – oaza sredi mesta Pirana. Radi bi, da bi tisti, ki prihajajo k nam, začutili to posebno samostansko ozračje, ki ga v prvi vrsti ustvarjata duhovnost in pričevanje bratov, k njemu pa pripomorejo tudi samostanski prostori, ki jih v ta namen urejamo in pripravljamo.

Od samega začetka je bilo določeno, da je samostan namenjen predvsem skupinam, ki so povezane z našim življenjem in delom. Pri tem so bili mišljeni predvsem ministranti in mladina. Trenutno so te skupine po naših župnijah maloštevilne. Zato smo ponudbo razširili na druge skupine, ki izražajo svoje želje, da bi prišle na počitnice v Piran (precej terminov s strani raznih župnij in duhovnih skupin je že zasedenih).

REZERVIRANI TERMINI ZA VAS IN VAŠE SKUPINE

MINISTRANTI IZ NAŠIH ŽUPNIJ: od 2. do 8. julija. Kot je bilo določeno od samega začetka, je samostan za en teden rezerviran za ministrante iz naših župnij (spremlja p. Franc).

FRANČIŠKOVA MLADINA: od 23. do 29. julija. Prijavljena je že skupina, ki jo vodi s. Zalika Svenšek. Prijavijo se lahko še druge skupine FRAMA z duhovnim voditeljem ali voditeljico.

BRATJE IN SESTRE IZ FSR SLOVENIJE IN DUHA ASSISIJA: od 21. do 26. avgusta. Bratje in sestre so bili že večkrat tukaj na duhovnih vajah in nekateri so izrazili željo, da bi radi prišli tudi na počitnice (spremlja p. Janez Šamperl).

Za leto 2023 je naraslo povpraševanje po tako imenovanih župnijskih počitnicah. Župniki povabijo svoje ožje sodelavce, od ministrantov, bralcev, članov različnih skupin in gibanj ... Take skupine delujejo kot ena velika župnijska družina – izkušnje so zelo pozitivne. Vendar je število omejeno na 35 oseb (apartmaja sta – razen izjemoma – rezervirana za druge goste).

Bratje želimo našim gostom poleg prijetnega bivanja ponuditi še nekaj tistega, kar je lastno samostanu, to pa je duhovna dimenzija dopusta oziroma počitnic. Skupinam in posameznikom čez dan ponujamo več možnosti: poleg jutranjih molitev v koru in sv. maše še voden ogled samostana, ogled multivizijskih programov, kratkih filmov o duhu Assisija in o Piranu v refektoriju; voden ogled piranskih cerkvic, vodeno romanje v Strunjan ... Posebnost pa bo večerna molitev rožnega venca z lučkami po križnem hodniku (ob določenih večerih). Poskrbeli bomo za dodatne ministrantske obleke, še boljše je, če ministranti s seboj prinesejo svoje.

Vabijo bratje iz samostana sv. Frančiška.

p. Marijan Cafuta
4. 11. (80 let življenja)

p. Janez Žurman
11. 12. (80 let življenja)

p. Tarzicij Kolenko
29. 6. (55 let duhovništva)

p. Emil Križan
4. 10. (50 let slovesnih zaobljub)

p. Franc Meško
29. 6. (50 let duhovništva)

p. Jože Petek
4. 10. (40 let slovesnih zaobljub)

p. Janko Gašparič
29. 6. (40 let duhovništva)

nadškof metropolit p. Martin Kmetec
29. 6. (40 let duhovništva)

p. Andrej Feguš
29. 6. (25 let duhovništva)

IZ NAŠIH SAMOSTANOV

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla

Božja previdnost nam daje milost, da preživljamo zadnje četrletje leta Gospodovega 2022. Držimo se opozorila papeža Frančiška, ki nam polaga na srce, da se ne prepustimo skušnjavi, da bi se zanašali le na lastne moči. Bog je vedno z nami!

Ob 50-letnici samostojne minoritske province v Sloveniji so nam posamezniki z dejstvi pokazali, kako in kje se to vidi, potem pa tudi v tem, kako so bratje bili in delali z Bogom ter med seboj.

Letošnje obhajanje godu sv. očeta Frančiška smo, kakor je na Ptujcu navada, obhajali »enojno«. Prav in koristno je, da skupaj z navdušenjem živimo sedanost in gledamo v prihodnost z upanjem v Boga ter v drugega.

Imeli smo milost »od blizu« doživeti simpozij ob jubileju province. Vse se je dogajalo v našem (najstarejšem) minoritskem samostanu na Ptujcu. Prispevki niso gledali na njegove »rane« v preteklosti, zaradi katerih so ga nekateri imeli za »odpisanega«. Klošter je srce province, Bog ga ima rad in tako, kakor je v preteklosti znal vse pomiriti, potolažiti, razveseliti in ohrabriti, bo to vlogo imel tudi v prihodnosti. V tem smislu nam zvenijo spodbude v zborniku: naj nas tudi v prihodnje spremlja Božji blagoslov na vseh poteh, ki jih je še naši provinci namenil Gospod zgodovine.

Predvsem cerkev, tudi iz ruševin, je in bo ljudi notranje ozdravljala, jim podarjala veselje do življenja. Spomin na preteklost naj bo predokus, da bi se v »ptujski baziliki« veselili sebe in svojega življenja. Postavitev orgel se nam zamika. Bolezen je »vis maior«, ki jo moramo upoštevati, tako tudi materialna plat – dobava materiala – vpliva na določanje terminov v koledarju.

Covid-19 je obiskal tudi nas, k sreči ne vseh nenehno. Križ zaradi teh okoliščin so zdravi sobratje za božji lon prevzeli s potrpežljivostjo na svoja ramena. Tako nam je uspelo, da nismo zamudili skupnih sestankov za dogovore, za ozaveščanje, za godovanje, za načrtovanje pastoralnega dela v zaupanih nam župnijah. Tudi priložnosti za izpo-

polnjevanje iz Rima smo z veseljem izkoristili. Dni puščave se ne »bojimo« več, češ, toliko stvari bo treba »opustiti«. Vse ne temelji na nas, ampak na Bogu. Ko sebe zaupamo Bogu, bo Bog naredil več, kakor mu mi »dovolimo«.

Letošnja vročina nam ni segla do živega. Poskrbeli smo za toplotno izolacijo vzhodnega podstrešja na samostanu. Samostanski vrt pa ima studenec, ki ne presuši in ni trpel suše, mnoge sadike so Bogu v čast šle celo v cvet.

Vse zunanje priprave na praznovanje božiča in vstopa v novo leto 2023 naj nam pomagajo, da bi v Novorojenem prepoznali, kaj pomeni biti bratu brat. Naj nam praznovanje rojstva Božjega Sina prinese miru, veselja in novega upanja, da bomo »sv. Frančišek« današnjega časa!

Pax et bonum vam želijo bratje iz Kloštra.

Novice iz Dornave

V začetku tega pisanja vsem bralcem naših Sporočil prav lep pozdrav iz Lükarije. Na dnevnem redu je vprašanje, kako se počutite na novi postojanki v

Dornavi. Navadno odgovorim, da se uvajam. Res je, da delo, ki ga sedaj opravljam, ni enako tistemu, ki sem ga opravljal do zdaj. Nikoli nisem bil postavljen za župnika, razen treh mesecev na Primorskem, ko sem bil iz koprške škofije imenovan za začasnega župnijskega upravitelja dveh župnij: Koštabone in Krkavč. Tam sem urejal le najnujnejša duhovnikova opravila, vse drugo so urejali člani ŽPS.

No, letos se je pač tako zgodilo, da sem bil predlagan za to delo. Po želji provincialnega vodstva sem bil preko mariborskega škofa z dekretom imenovan za župnika v Dornavi. Primopredaja se je zgodila pred dekanom g. Marijanom Feslom in prejšnjim župnikom p. Emilom Križanom ter dveh ključarjev v soboto, 30. julija 2022. Z delom v Dornavi pa sem začel v ponedeljek, 1. avgusta 2022. Pred tem sem imel eno daljše srečanje s p. Emilom Križanom, ki mi je opisal važnejše zadeve in opozoril na več stvari, na katere je treba biti posebej pozoren. Vsega si človek ne zapomni takoj, zato sem še večkrat poklical na Ptujsko Goro in povprašal za kakšno stvar. Kmalu sem bil s strani dekana uradno umeščen za župnika v Dornavi. Temu eni pravijo, da sem bil »uhlevljen«. Novo je to, da ne stanujem v Dornavi, ampak živim v samostanu sv. Petra in Pavla in se na delo vozim s Ptuja. Takoj na začetku je bilo nekaj pogrebov, porok, krstov, blagoslovov, kot se pač dogaja v živi župniji. V septembru smo kar nekaj časa porabili, da smo prišli do pravega urnika za veroučence. Pri katehezi pomagata ga. Lidiya Kodrič Kmet in Lea Bedrač. Nekaj verouka je ostalo tudi zame. Skupine v župniji so zelo aktivne. ŽPS je zagnan in delaven. Član župnijskega pastoralnega sveta je tudi na novo izvoljeni dornavski župan g. Matej Zorko, od katerega volivci veliko pričakujejo.

Skupine se redno zbirajo na svojih srečanjih. Malo škriplje pri ministrantih, kar zadeva število. Tu moramo nekaj storiti. V cerkvi smo uredili nekaj zadev. Ambon smo približali oltarju. Posodobili smo ozvočenje in uglasili (intonirali) orgle. Imamo tudi nekaj nove liturgične opreme (stoja-

lo za adventni venec). Pri bogoslužju smo imeli nekaj glasbenih popestritev. Miklavža smo imeli v cerkvi. Zakonce – jubilate – smo praznovali na 3. adventno nedeljo. Bilo je lepo in slovesno. Te dni smo začeli z obnovo strehe na zvoniku, ki je bila načrtovana že pred mojim prihodom. Okrog zvonika je že postavljen zidarski oder. Čakamo na

ugodno vreme, da pridejo na delo krovci. S strani občine smo pridobili majhno denarno pomoč. Streha mora biti taka kot zdaj, iz opeke. Bo pa na nek način bolj pritrjena, da ne bo ob vsakem neurju padala na tla in ogrožala vernikov ob vstopu v cerkev.

Dogovarjamo se tudi že glede postavitve jaslic. Glavno besedo bo imel novoizvoljeni župan Matej Zorko s svojimi pomočniki. Veselimo se bližajočih praznikov in tudi vam želimo vse lepo.

p. Slavko Stermšek, župnik

Minoritski samostan sv. Frančiška

Adventni angel ... Advent je! / Vzdravimo se, ljudje! / Življenje umirimo, / vsem odpustimo! / Srca odprimo, / Kralja, ki prihaja, / pridite, molimo!

Adventni angel vabi. Prva sveča na adventnem

vencu tudi. Bratje iz piranskega samostana se po svojih močeh trudimo za mirno in poglobljeno duhovno življenje. Tega ni vedno lahko doseči, saj nas vsakdanje skrbi in delo, pa tudi naše slabosti vedno znova oddaljujejo od naših želja, sklepov in načrtov. Vendar ne izgubljam poguma in vneme pri svojih prizadevanjih. P. Roman je pretekli mesec pomagal v župniji Strunjan, saj je g. Bojan Ravbar po prometni nesreči potreboval (in še potrebuje) pomoč pri sv. mašah; verouk v Strunjanu pa je Romanovo stalno delo. (Birmanci so se na skušnji imenitno odrezali.) Kar nekaj časa smo nadomeščali tudi piranskega župnika, ki je bil na dopustu, in pomagali še tu in tam. Lepo smo praznovali praznik Duha Assisija skupaj z našim škofom Jurijem, ki je vodil molitveno uro za mir. Lep, duhovno in delovno bogat teden smo preživeli z asiškimi oljkarji, ki so letos namesto v Assisi prišli na pomoč v naš samostan. Prišlo jih je kar 17, saj v Piranu ni bilo omejeno število, kakor je to v Assisiju. Postorili so veliko stvari, od beljenja prostorov do zidanja kamnitega zidu pri kleti, manjših restavratorskih posegov in seveda čiščenja cerkve in urejanja samostana in okolice. Vse to je neka daljna priprava na čas, ko bodo pri nas skupine in posamezniki na počitnicah oziroma dopustu. Glede počitnic v našem samostanu temu zapisu prilagamo posebno vabilo. Žal brez gradbenih, restavratorskih in obnovitvenih del v starem samostanu pač ne gre. V samostanu se je v zadnjem času na to temo zvrstilo kar nekaj sestankov na najvišji ravni. Takoj po božičnih praznikih se bodo znova začela sanacijska dela na križnem hodniku, ki so vezana na začetek poletne turistične sezone. Tudi začetek del na spodnjem samostanskem dvorišču je predviden za mesec januar, kjer za pot za invalide in lapidarij pričakujemo tudi pomoč ministrstva za kulturo. Dobili smo dovoljenje in pomoč province za namestitev toplotne črpalke, ki ne bo skrbela samo za gretje, ampak tudi za hlajenje samostanskih prostorov. Ta veliki zalogaj je že v teku, saj mora biti končan do začetka poletja. Prav danes smo začeli s praznjenjem prizidka – stare mrtvašnice, kjer bo strojnica novega

gretja in hlajenja. Poseben piranski kamionček bo moral narediti kar precej odvozov. V naslednjem tednu pa bodo pripeljali nekaj novih elementov za samostansko kuhinjo, saj so nekateri že stari, moderne kuharice pa brez prepotrebne konvektomata ne znajo več kuhati. Tu nam je na pomoč prihitelo podjetje Cocinox, ki je postavilo že sedanjo kuhinjo pred več kot 20 leti, in nekaj elementov vzelo »staro za novo«. V kuhinji imamo v teh dneh kar dve kuharici prostovoljki z Dolenjske, ki kuhata, pereta, pospravljata in kot dve mami skrbita za nas in za urejenost samostana. Nasploh smo v samostanu veseli prostovoljcev, ki iz različnih krajev radi prihajajo k nam.

Veselimo se praznika Brezmadežne, ki se v Piranu vedno slovesno obhaja. Letos bomo pridige med tridnevnicu uglasili na temo p. Maksimilijana Kolbeja in Brezmadežne. Tridnevnicu bomo vodili domači patri. Na sam praznik pa bo slovesno sv. mašo in procesijo z lučkami po križnem hodniku vodil prov. minister p. Milan Kos. Med mašo bo prepeval piranski župnijski zbor Georgios.

Jaslice so nedvomno veselje vsakega Frančiškovega brata. Vsekakor bomo v cerkvi naredili velike skupne jaslice, jaslice pa bodo tudi v samostanski pinakoteki v sklopu projekta »Jaslice v piranskih cerkvah«. Da bo pri nas božično razpoloženje zares pestro, so poskrbeli duhovniki slovenske Istre, ki nas pred božičem in tudi na sam praznik prosijo za pomoč in spovedovanje v svojih župnijah in na podružnicah. Skupaj z božičnim angelom vam iz Pirana sporočamo:

*Nihče nam ne more vzeti / tihega veselja božične noči,
/ ki se v srcu rodi, / ko živega Boga v jaslicah časti / in
nam odpira duhovne oči, da vidijo vse tja / do večnosti.*

Bratje iz samostana sv. Frančiška

Minoritski samostan sv. Vida

Čas nekako hitro beži in že treba nekaj dati na papir. Od zadnjega poročanja je kar kratek čas, am-

pak se je vseeno nekaj dogajalo. Pri nas je kar pestro, saj smo razvejani na tri fare. Dela ne zmanjka. P. Klemen je postal že skoraj domačin v Leskovcu, p. Jože pri Sveti Trojici in ostali doma na Vidmu. V mesecu oktobru smo na Frančiškovo gostili p. prov. Milana Kosa. Ta dan pa ni bil navaden dan. Nanj smo se pripravljali s tridnevnicco in tranzitusom, pri katerem so sodelovali bratje in sestre Frančiškovega svetnega reda. Na sam praznik nas je nagovoril p. Milan Kos in po maši blagoslovil kip svetega Frančiška, ki čuva naš zeliščni vrt. Udeležba je bila dobra.

In že je bil tu november, ko se spominjamo naših rajnih. Maše in obreda na pokopališču se je udeležilo veliko ljudi. Hvala Bogu, da jim to nekaj pomeni. Šestega novembra smo imeli srečanje zakoncev jubilaritov. Lepa udeležba povabljenih in še lepša pogostitev po maši v gostišču Pal. Zabal nas je naš domači ansambel družine Potočnik. Bilo je nadvse veselo.

Po vseh teh prijetnih dogodkih smo dočakali adventni čas. Na adventnem vencu gori že druga sveča, kar pomeni, da so prazniki blizu. Tako kot po vseh naših samostanih in župnijah je to pester mesec. Treba je pripraviti otroke na spoved, igrice in na obisk devetdnevnic. Poleg tega je treba misliti tudi na jaslice. Tako da – ja, »podvihati rokave« in gremo. Vsak izmed nas je v nekaj vpet. Hvala vsem sobratom naše skupnosti, da znamo stopiti skupaj, ko je to potrebno. Skupine, ki jih imamo v naši župniji, delajo po načrtih.

Dela v našem samostanu so povezana s sprotnimi obnovami prostorov in začasnega nadstreška nad garažo. Imamo še nekaj odprtih projektov, za katere upamo, da jih bomo tudi izvedli. Toliko na kratko iz našega kraja. Vsekakor pa ste vabljeni, da nas obiščete; bomo v živo kakšno rekli. Bratje z Vidma vam želimo lepo pripravo na prihajajoče praznike in blagoslova ob rojstvu našega Odrešenika.

br. Robert Horvat

Minoritski samostan Matere Božje

Ne samo v času turških vpadov na naše ozemlje, tudi prve dni decembra 2022 je pri nas »Črna Gora«. Gosta megla in neprestano deževje. Z Gore nismo videli nikamor. In v tem času lahko pišem za Sporočila. Res bodo samo sporočila, nevezana na časovnico.

Naša županja ga. Darinka Fakin, ki ni več kandidirala, je, preden ji je potekel mandat, izpolnila še zadnje obljube na Gori. Občina Majšperk je ob gasilskem domu na Gori postavila nova igrala za otroke. Blagoslovil jih je p. Marjan. Uredili so tudi okolico našega pokopališča: povečali parkirišče, postavili žarni zid in skulpturo iz litih križev v spomin na covid-19. O primernosti skulpture obstajajo različna mnenja. Mi se v to ne bomo spuščali. Povabljeni pa smo bili na blagoslov ob otvoritvi. Blagoslov sem opravil p. Emil. Sodeloval je tudi naš zbor Magnifikat pod vodstvom g. Petra Gojkoška. Teta »korona« se je ustavila tudi pri nas na Gori. P. Danila je obdarila s tednom počitka in mirovanja v izolaciji. Tokrat je imela izredno moč. Telesna slabost se je pogosto pojavljala. Hvala Bogu, sedaj je že vse v redu in p. Danilo dela z vso močjo.

Na Gori se je v zadnjih mesecih veliko dogajalo. Poleg vseh skupin (romarji, turisti, šolarji ...) naj omenim še nekaj pomembnih dogodkov:

- Molitev za mir – Duh Assisija. Zbrani naj bi bili bratje prvega reda in člani OFS. Po posameznikih so bili zastopani vsi, dogodek pa je številčno reševal tretji red. Nekaj časa je bilo navzočih tudi nekaj minoritov. Nismo pa minoriti imeli zastopnika

pri redovniškem »Marijafestu«. Minoriti pa se ne damo kar tako, in ker se je to dogajalo na sam dan smrti p. Miha Drevenška, sem se za nastop prijavil in tudi napovedal. Zapel sem Večerni zvon. Nad celotnim dnevom so bili vsi zelo navdušeni.

- Na Gori je bilo tudi srečanje sodelavcev Karitas mariborske nadškofije. Tudi njih smo ljubeznivo sprejeli, jim dali na razpolago potrebne prostore in cerkev. Vse je lepo potekalo.

- 26. novembra 2022 smo gostili tudi seminar za cerkvene glasbenike. Vodila ga je ga. Cecilija Oblonšek. Prosili so nas za uporabo prostorov, maševanje, čaj, jabolčni zvitek ter vsestransko pomoč. Dan so sklenili s slovesnimi, petimi večernicami. Očitno so se dobro počutili, zato so se priporočili že za naslednje leto.

- Malo polistam po dnevnem koledarju in berem: obisk upokojencev, romarji iz ..., študentje arhitekture, turisti iz ..., dijaki škofijske gimnazije, gozdarji iz Avstrije, gasilci, čebelarji ... Toliko za bežen vpogled v apostolat na Gori.

Naj se še malo pohvalimo. V naši samostanski skupnosti imamo bronastega ribiča Slovenije. Na državnem prvenstvu v ribolovu, ki je potekalo v Piranu, je naš gvardijan p. Marjan zasedel tretje mesto. Čestitajte.

Naj omenim še eno manj lepo, a naravno stvar. Naši gospodinji ge. Magdi Sagadin je umrla mama, ga. Terezija Mernik. Pokopali so jo v ožjem družinskem krogu. Na Gori pa smo imeli za njo pogrebno sveto mašo. Ge. Magdi smo izrazili sožalje tudi v imenu province. + Terezijo pa vam vsem priporočamo v molitev.

Ob koncu pisanja se je končno zjasnilo in posijalo sonce. Sončna svetloba je za našo cerkev sila pomembna. Šele ob soncu so barvna okna zgovorna in dajejo vsakih 15–20 minut drug pogled na Hvalnico stvarstva in cerkev. Ob sončnem dnevu se pridite o tem prepričat. Vsi bratje vas lepo pozdravljamo.

p. Emil Križan

Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška

Dragi bratje, adventno-božični pozdrav iz samostana v Olimju. Tu je kratek povzetek našega skupnega bivanja v jesenskem času.

Začenjamo s prvim mesecem jeseni, ki pomeni tudi začetek novega šolskega in veroučnega leta. Čeprav so dnevi topli in sončni ter vabijo v naravo, je za mnoge starše in otroke zdaj to nemogoče – čas je za delo in učenje. Seveda pa so miru najbolj veseli naši starejši romarji in turisti, ki vsak dan množično obiskujejo naš s tolikimi znamenitostmi in s takšno lepoto ozaljšan kraj. Marija nas privlači.

A privlači nas tudi vse, kar je lepo za oko in dušo. Tako smo na začetku novega veroučnega leta dobili nazaj obnovljen tabernakelj za pokopališko cerkev Marije na Pesku, kjer imamo enkrat mesečno sv. mašo za družine z majhnimi otroki. Obnovo smo zaupali g. Leganu iz Žužemberka. Tudi naši patri, ki zdaj skrbijo za duhovni blagor ljudi iz kar treh župnij, so vzeli september zelo resno, nič več počitniško. Treba je narediti načrt za pastoralno delo v jeseni. Obelodanili so ga v tiskanih župnijskih oznanilih za mesec september.

Ob poletnem obisku vodstva minoritskega reda v olimskem samostanu se nam je p. Igor v imenu gostov iskreno zahvalil za izkazano velikodušnost in gostoljubje. »Vodstvo minoritskega reda se bo sedaj ponovno razpršilo po celotnem svetu z obiski in kapitlji po različnih provincah in kustodijah sveta. Vsak izmed naštetih bo krenil v svojo smer. Upamo, da bomo kmalu spet prišli skupaj ter da bomo v kratkem času zopet deležni gostoljubja slovenskih minoritov in lepot dežele pod Triglavom,« je ob koncu svojega pisma zapisal p. Igor Salmič.

V nedeljo, 11. septembra, so se v našem romarskem domu začele duhovne vaje za naše patre in brate, ki jih je tokrat vodil p. Igor Salmič. Že dopoldne je imel nedeljsko bogoslužje v naši cerkvi za vse farane in romarje. Iz našega samostana sta se duhovnih vaj udeležila p. Dani Golavšek in p. Ernest Benko.

Prišel je tudi rojstni dan našega br. Jožeta Stroj-

na. Pri kosilu smo se mu ob dobri hrani in pijači z lepo torto zahvalili za njegovo nesebično delo v samostanu, lekarni in v cerkvi pri bogoslužju. Po končani sv. maši so mu cerkveni pevci tudi zapeli in mu čestitali za njegov 54. rojstni dan. V prenovljeni obednici, kjer smo v tem mesecu obnovili tla ter na novo očistili in prenovili parket, je br. Jože slovesno razrezal rojstnodnevno torto in jo razdelil med sobrate in cerkvene pevce. Ob tej priložnosti smo mu nazdravili in mu zaželeli še na mnoga zdrava in srečna leta v zavetju Marijinega svetišča v Olimju. Mineva tudi 25 let, odkar je naredil večne zaobljube. Praznoval je tudi v svoji rojstni župniji pri Devici Mariji v Polju pri Ljubljani. Pripravili so mu lepo slovesnost, ki se je po slovesni maši nadaljevala v šotoru ob cerkvi.

Sredi meseca septembra smo v romarskem domu in v naši jedilnici gostili vodstvo hrvaške minoritske province. Bili so zelo zadovoljni tako z bivanjem kot tudi s postrežbo naših gospodinj. Tako se ohranjajo bratske vezi med obema provincama.

Skupine v našem romarskem domu se to jesen vrstijo ena za drugo, tako da imamo do konca leta vse zasedeno. Upajmo, da se korona ne bo vrnila s tako močjo, kot smo jo doživljali lani, in bomo še naprej lahko gostili različne duhovne skupine. Za Slomškovo nedeljo je bila z nami gospa Dragica s svojo molitveno skupino Hozana in nam polepšala bogoslužje.

Res, romarski dom je bil vse leto zaseden zaradi različnih duhovnih vaj. Ob tistih, ki so vodili te skupine, moramo pohvaliti tudi naše gospodinje, ki so opravile zelo lepo samarijansko delo, ko so udeležencem trikrat dnevno stregle po svojih najboljših močeh.

V samostanu smo imeli 27. septembra lepo slovesnost. Praznovali smo 40. rojstni dan našega novega župnijskega upravitelja p. Danijela Golavška. Ob tej slovesnosti smo se na kosilu zbrali vsi člani samostanske skupnosti in vsi tisti sodelavci in sodelavke, ki nam dnevno pomagajo pri delu. Za rojstni dan je prejel iskrene čestitke in seveda kar dve torti, ki smo ju po kosilu tudi složno pojedli. Gospa Jožica, ki nam pomaga pri financah, pa je za p. Danija pripravila zelo lepo čestitko in mu v imenu vseh tudi čestitala. Slovesno kosilo smo zaključili tudi s šampanjcem, ki ga pridelujejo v družini naše redne gospodinje Martine Cvirn.

Letošnje praznovanje Slomškove nedelje smo obhajali v cerkvi. Zjutraj nas je presenetil dež in p. Ernest, ki je vodil slovesno bogoslužje, je dejal, da je tudi to dobro za duhovno rast župnijskega občestva. Po sv. maši smo imeli kar v cerkvi kratek kulturni program. Mladi so s pevskimi vložki počastili spomin na našega blaženega škofa, župan Peter Misja in predsednik KS Olimje Matija Jagrič pa sta lepo pozdravila vse navzoče. Po maši je bilo pod kozolcem tudi prijetno srečanje vseh navzočih. Mesec oktober nam je ob dobri vinski letini prinesel tudi lepo jesensko vreme. Množica romarjev in turistov v našem lepem kraju ni usahnila. A najlepše je to, da se kljub prisotnosti korone lahko udeležujemo bogoslužja in častimo svojega Stvarnika in Odrešenika, v oktobru pa tudi našo nebeško mater Marijo z molitvijo rožnega venca. Romarski dom lepo služi svojemu namenu, vsak konec tedna imamo zasedeno hišo in Božja milost se razliva vsepovsod. Prišla je misijonska nedelja.

Vseslovensko srečanje je bilo tokrat v celjski škofiji, in to v Rogaški Slatini. Iz samostana sva se ga udeležila dva. Bilo je lepo pričevanje tam navzočih misijonarjev in misijonark, najlepše pa je povedal misijonar z Madagaskarja g. Tone Kerin, ki mu je med mašo g. škof Maksimilijan prepustil pridigo. V zadnjem tednu oktobra smo skozi središče vasi Olimje dobili novo asfaltno prevleko, celo malo širšo od prejšnje ceste. Zdaj bo lažje parkirati ob cestišču, pa tudi vožnja skozi naselje in mimo naše cerkve in samostana bo bolj varna.

26. oktobra je odšel k svojemu Gospodu duhovnik škofije Celje in naš rojak g. Janez Krašovec, nekdanji dolgoletni nadžupnik župnije Rogaška Slatina in dekan dekanije Rogatec. Gospod Janez se je rodil v številčni družini posestnika na gori Rudnici nad Olimjem, ki sodi v župnijo sv. Eme, a je z bratom Mirkom zadnja leta živel v naši župniji, prav tako na Rudnici. Rodil se je 10. 10. 1939 v župniji sv. Eme, v duhovnika je bil posvečen leta 1967 v Mariboru. V četrtek, 27. 10. 2022, so krsto s telesom pokojnika najprej odpeljali v župnijsko cerkev sv. Križa v Rogaško Slatino, kjer je bila sveta maša zadušnica. V petek, 28. 10., so ga pripeljali v župnijsko cerkev sv. Eme, kjer so se od njega lahko poslovili domači farani. Ob 15. uri je bila pogrebna sveta maša in po njej pogreb na tamkajšnjem pokopališču. Naj počiva v Božjem miru in naj mu bo Kristus, ki mu je služil vse življenje, bogat plačnik v nebesih.

V dvorani romarskega doma v Olimju smo konec oktobra gostili psihologa dr. Perka. Predavanja se je udeležilo 48 oseb. Doktor je predaval s takim žarom, da bi ga lahko kar poslušali. Zelo lepo je razdelil vlogo očeta/moža in vlogo mame/žene. Ko poslušal njegove besede, se zdi vse tako enostavno, a je med predavanjem večkrat ponovil, da je gradnja odnosa garanje, da moramo za vsem, kar govorimo, stati s svojim zgledom, da za rane iz otroštva ali odvisnosti potrebujemo 10.000 ponovitev, da to uspešno spremenimo. Da je oče dolžan otroka »vreči iz hiše«, da je danes v slovenskem narodu premalo trdnih mož. Na koncu predavanja je bilo postavljenih kar nekaj primernih vprašanj za raz-

mislek.

Mesec november vedno začenjamo z mislijo na naše rajne. Tako smo tudi mi v vseh treh župnijah, ki jih vodimo, opravili sv. maše v čast vseh svetih, v popoldanskih obredih pa se s spomini in z očenaši spominjali naših rajnih ter zanje molili. Sv. maša za rajne z molitvami je bila za domačo župnijo kar na olimskem pokopališču. Ker je bilo vreme lepo, toplo in sončno, je bilo navzočih zelo veliko vernikov. Na letošnjo zahvalno nedeljo so naše zveste sodelavke pripravile v vseh cerkvah naših župnij lepo okrasitev oltarjev z jesenskimi pridelki naše matere zemlje. Na oltar v Olimju smo položili tudi nekaj čajev, tinktur in mazil, ki jih delimo v naši zeliščni lekarni, da bi se Bogu zahvalili za vse dobrote, ki smo jih mi in naši obiskovalci vsak dan deležni. Maša za vernike iz Podčetrčka pa je bila v podružnični cerkvi sv. Križa na Imenski Gorci, ki jo obdajajo čudoviti vinogradi in je bila kar premajhna za vse vernike, ki so prišli k maši, da so se za dobro letino zahvalili Bogu.

Vsakovratna olimska skupnost bratov minoritov že 32 let skupaj z župnijskimi sodelavci opravlja tudi duhovno poslanstvo, zadnja leta kar v treh župnijah. Vsem, ki sodelujejo z nami, se je p. Ernest takole zahvalil: »Danes moram omeniti naše zveste člane župnijskega pastoralnega sveta, cerkvene ključarje, cerkvene pevce, zakonsko skupino, bralce Božje besede, ministrante, animatorje, ki vsako leto pripravijo oratorij, veroučence in mnoge druge pomočnike, ki skrbijo za naše dobro počutje v samostanu. Bl. Slomšek, s katerim je Olimje zelo povezano, je zapisal: Dober sosed je velik zaklad, ki ga ni mogoče kupiti z denarjem. Takšni so naši ljudje, h katerim moram šteti predvsem žene, ki skrbijo za kuhinjo, romarski dom, vrt in okolico našega samostana. Vsi skupaj delamo in svojim obiskovalcem dajemo lep zgled farnega sožitja. Posebno poslanstvo, ki se ga prav gotovo premalo zavedamo, opravlja tudi naš romarski dom, saj omogoča, da na duhovnih vajah verni ljudje poglobljajo svojo vero in svoj odnos z Bogom. Dom je praktično zaseden vse leto, še posebej pa vse vikende. Domov se vračajo z lepimi

spomini na Olimje, to čudovito dolino duhovnega miru. Bogu hvala! Medtem ko se na zahvalno nedeljo Bogu zahvaljujemo za vse dobrote, ga tudi ponižno prosimo, naj nas še naprej spremlja s svojim blagoslovom in na priprošnjo Olimske Matere Božje deli potrebne milosti nam, ki živimo tukaj, in vsem, ki prihajajo k nam.«

Prišel je praznik sv. Cecilije, 22. november, zato smo povabili pevce in pevke vseh treh župnij k večerni maši v Olimje, da se Bogu in Mariji zahvalimo za vse, kar od njih vsak dan prejemamo, tudi za dar lepega glasu. Po večerni maši smo pevcem pripravili v dvorani romarskega doma tudi pogostitev. V prihodnje naj bi ta srečanja postala tradicionalna, saj je prav, da se vse tri fare bolj povežejo v eno pastoralno enoto ter da se pevci in pevke med seboj bolje spoznajo in tako tudi bolje sodelujejo.

Naš romarski dom je resnično zaživel. Tudi v mesecu novembru je bilo kar nekaj srečanj in duhovnih vaj za različne skupine. Tako je bila tu uršulinka s. Štefka z dvema skupinama, jezuit p. Vili Lovše, ki je pripravil odmik za moške, g. Janez Zupanc, ki je pripeljal na duhovni vikend štiri kandidate za vstop v bogoslovje, in ob koncu meseca še upokojeni nadškof msgr. Marjan Turnšek s svojo skupino. Večinoma imajo vsi duhovne vaje v tišini.

Naše sodelavke Karitas so nam tudi za letošnji advent za župnijsko cerkev in za druge farane pripravile adventne venčke, ki smo jih pri maši blagoslovili in nas bodo opominjali, naj svoja srca pripravimo na prihod Odrešenika. Na to nedeljo je bila jutranja sv. maša v podružnični cerkvi sv. Andreja, da smo se temu svetniku, čigar cerkev stoji na hribu nad Olimjem, lahko priporočili in ga prosili, naj nam pomaga najti pot za Gospodom.

Popoldanska sv. maša je bila namenjena romarjem in drugim obiskovalcem naše cerkve Marije Vnebovzete. Najprej smo imeli molitveno uro v čast Božjemu usmiljenju in nato sv. mašo z nagovorom. V tednu pred adventom nas je obiskal tudi stalni diakon iz Novega mesta, g. Franc Koncilija, ki bi rad postal sodelavec naših patrov v župniji sv. Eme, ki so jo zdaj olimski patri dobili v soupravo. Odlo-

čitev, ali bo ostal med nami, smo prepustili našemu celjskemu škofu Maksimilijanu. G. diakon je bil z nami tudi na kosilu, kjer smo se malo bolje spoznali. Nedelja Kristusa Kralja vesoljstva je bila v znamenju prvega letošnjega mraza, delavniške sv. maše pa imamo še vedno v cerkvi. V teh dneh smo pospravili z oken v gradu vse rože, ki so celo leto z lepim cvetjem razveseljevale nas in vse obiskovalce našega kraja. Vrtnarstvo, ki nam jih spomladi pripelje, jih jeseni tudi pobere. Nekaj let smo jih sami shranjevali na hodniku pred sobami patrov v gornjem nadstropju, a se niso dobro ohranile, pa tudi zasedle so ves hodnik. Zato smo se temu odpovedali.

Druga adventna nedelja je bila v naših treh župnijah v znamenju obiska sv. Miklavža. V Olimju pa smo pri sv. maši počastili tudi sv. Frančiška Ksaverija, ki mu je posvečena naša kapela v cerkvi, in sv. Ambroža, ki ima posebno mesto na našem glavnem oltarju. Otroci so to nedeljo po sv. maši pripravili kratko igrico in nato je vse v cerkvi nagovoril Miklavž, ki je otroke tudi nagradil z majhnimi dobrotami, ki so jih pomagali pripraviti naši veroukarji. »Vse je mogoče v troje!« Tak je bil naslov predavanja, ki sta ga imela zakonca Jan in Daniela Škrobar 16. decembra po večerni sv. maši v romarskem domu. Predstavila sta nam svojo zelo zanimivo življenjsko pot. Jan je po poklicu kmet, Daniela pa učiteljica; sta starša petih otrok.

Bolj ko smo se bližali prazniku Jezusovega rojstva, več je bilo tudi veselja med nami. To predbožično veselje so nam pripravili tudi pevci vokalne skupine Emino, ki so v nedeljo, 18. decembra, pripravili lep koncert v cerkvi v Olimju. Sveti večer smo začeli tokrat ob 18. uri v podružnični cerkvi Devica Marija na Pesku z otroško »polnočnico«. Namenjena je mlajšim otrokom in njihovim družinam. Za odrasle farane in druge obiskovalce naših župnij smo imeli polnočnice v župnijah Sveta Ema in Podčetrtek že ob 22. uri, prava polnočnica pa je bila le v Olimju. Naš pevski zbor je pripomogel, da so bili ljudje resnično navdušeni in z veselimi srci praznovali rojstvo našega Odrešenika. Enako je bilo tudi na božični dan v vseh treh župnijah.

Na praznik sv. Štefana smo imeli v župnijah, ki jih soupravljamo, sv. maše z blagoslovom vode, vina in soli, po sv. maši v Olimju pa še blagoslov konj na Osojnikovem dvorišču.

Na praznik apostola Janeza in na dan, ko je za Slovenijo največji državni praznik, je v olimski cerkvi nastopil cerkveni pevski zbor Zvon iz Podčetrтка s koncertom božičnih pesmi. Letošnje leto pa smo zaključili v cerkvi sv. Andreja nad Olimjem s sv. mašo in zahvalno pesmijo.

Božični prazniki so bili letos zaradi draginje malo drugačni. Razsvetljava, ki jo običajno prižgejo že na prvo adventno nedeljo, je letos umanjala. Vreme je tudi drugačno, čisto nič zimsko. A to nas ni motilo, da ne bi pripravili lepih bogoslužij in srečanj tako v Olimju kot tudi v drugih dveh župnijah. Naš gvardijan p. Ernest je za praznike obiskoval skupaj s p. Danijelom in p. Jožetom domove v naših župnijah, še posebej tiste, ki so sami poklicali in želeli božični hišni blagoslov.

Dragi bratje, naj zaključim naš prispevek z željo, da bi bilo leto, ki prihaja, bolj umirjeno in srečnejše od letošnjega. Pri tem naj nam pomaga Olimska Mati Božja, ki že stoletja bedi nad našo župnijo in njenimi prebivalci ter nas s svojo priprošnjo pri svojem Sinu vedno podpira.

p. Jože Lampret in sobratje

Minoritski samostan sv. Maksimilijana Kolbeja

»Gospod, naredi me za orodje svojega miru,« je zapisano na oltarni mizi vojaške kapele sv. Frančiška Asiškega v vojaškem centru za usposabljanje slovaške vojske v Leštu na Slovaškem.

Na območju vadbišča, ki je 650–1080 m nad morjem in je veliko 145,5 kvadratnega kilometra, sem preživel zadnjega pol leta. Travniki in gozd, bivalni objekti in objekti za usposabljanje. Območje je zaprto in varovano. Poleg slovenskih vojakov so bili tam še pripadniki češke, slovaške, nemške in ameriške vojske, občasno so se na usposabljanju

pridružili tudi vojaki iz Ukrajine. Bil sem edini duhovnik poleg češkega diakona.

Hvaležen sem provincialu za dovoljenje in sobratoma, Martinu in Vladimirju Rufinu, za razumevanje, da sem bil toliko časa odsoten.

Novo šolsko leto je prineslo tudi novo veroučno in pastoralno delo, skrbi in veselje. Novo okolje, novi ljudje, navade in spoznavanje le-teh. Župnijske skupine zahtevajo različne pristope, predvsem pa pripravo in prisotnost. Hvala Bogu mnogo stvari in dogodkov pripravijo in oblikujejo sami. Župljani Sv. Petra so nas sprejeli in nas razumejo ter priskočijo na pomoč. Pa tudi povedo, če kaj ni OK. Hvaležni smo za nasvete, sodelovanje in pomoč. Tako je arhidiakon msgr. Franci Petrič ob umestitvi župnika p. Martina med sveto mašo dejal: »Dragi bratje in sestre, sveti Janez Vianney pravi: »Duhovnik ni duhovnik zaradi sebe, temveč zaradi vas.« Duhovniki, patri so tukaj zaradi vas in samo z vami bodo mogli narediti nekaj lepega. Podpirajte jih z molitvijo in radi imejte drug drugega.« Veroučno leto se je začelo s »katehetsko nedeljo«, pri katehezi pomagajo tudi redovnice in laiki.

P. Vladimir Rufin se trudi v bolniški župniji, kjer je ostal sam, saj je p. Cristian odšel. Občudovanja vredna je njegova vnema ter skrb za bolne in trpeče. Na praznik povišanja sv. Križa (žegnanje) je bilo čez dan v kapeli v Kliničnem centru izpostavljeno

Najsvetejše, zvečer pa v cerkvi sv. Petra slovesno somaševanje, ki ga je vodil g. Gregor Majcen. Prepevala je slavlina skupina Veselje. Po sveti maši je bilo druženje pred cerkvijo in večerja v samostanski obednici.

K rožnovenski pobožnosti v oktobru so bile posebej vabljeni družine veroučencev, in sicer enkrat tedensko. Ponedeljek: 1. in 2. razred, torek: 7. razred, sreda: 3. in 4. razred, četrtek: 8. razred, petek: 5. in 6. razred, sobota: 9. razred. Tudi odrasli (župnijske skupine: pevci, bralci, Karitas, biblična, zakonska) so bili povabljeni, da se kakšen dan pridružijo molitvi.

Na predvečer praznika sv. Frančiška Asiškega so v cerkvi sv. Petra obhajali »tranzitus«. Oblikovali so ga člani Frančiškovega svetnega reda iz sostrskega bratstva, katerih duhovni asistent je p. Vladimir Rufin. Prav tako so člani FSR Sostro 27. oktobra skupaj s p. Vladimирjem Rufinom oblikovali in izpeljali »tradicionalno molitev v Duhu Assisija« na Sv. Urhu v župniji Sostro.

Zadnjo nedeljo v cerkvenem letu, 20. novembra, na praznik Kristusa Kralja veselstva je bilo srečanje zakoncev jubilarcev (10, 20, 25, 30, 40, 50 ... let skupnega življenja).

Sveti Miklavž s spremstvom je obiskal otroke in odrasle: v dvorani sv. Petra, na Pediatrični kliniki in v vojašnicah v Ljubljani, Vipavi in Ajševici. Pri Sv. Petru so mladi in birmanci pripravili čudovito igrice, veseli so bili prisotnosti kar štirih patrov – tudi p. Miha Majetič je bil z nami.

Na praznik Brezmadežne smo se pripravili s tridnevno, ki nam jo je pomagal oblikovati tudi p. Miha. Na praznik pa je p. Martin s sodelavci

pripravil akademijo, s katero smo začeli praznično sveto mašo. Ministranti in pevci so liturgijo naredili še bolj slovesno.

Vsak izmed bratov naše skupnosti se trudi na svojem področju, v bistvu vsak tudi v svoji župniji. Moč za delovanje in poslanstvo pa črpamo iz skupne molitve, skupnega načrtovanja, skupne mize in skupnega pogovora. Bog daj, da bi trajalo ...

Bratje, vedno dobrodošli pri nas. Mesto Ljubljana ima predpraznično podobo, advent je v polnem teku, jaslice po cerkvah že nastajajo. Morda si kaj tega tudi pridete pogledat – sami ali s kakšno skupino.

Miren adventni čas, blagoslovljene božične praznike, ponosno praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti ter vse dobro v letu 2023. Naj tudi mene/tebe naredi

Gospod za orodje svojega miru: v skupnosti, v župniji ... povsod.

V imenu bratov p. Vito Muhič

Minoritski samostan sv. Antona Padovanskega

Jesen je dokaj lepa in takšen je bil tudi začetek novega pastoralnega in veroučnega leta. Poleg utečenih skupin smo letos začeli z novo skupino, ki je dodobra zaživela. To je skupina za osebno in duhovno rast. Do 30 udeležencev preko duhovnosti osebno raste. V Prekmurju smo gostili srečanje Slovencev, Hrvatov in Madžarov. To se je dogajalo v času našega simpozija, tako da žal nismo mogli biti povsod zraven. Se je pa lepo število hrvaških romarjev prišlo poklonit naši Mariji po slovesnosti v Beltincih. Občudovali smo njihovo predanost in globoko vero, ki jo znajo pokazati.

Nekaj je bilo tudi romarskih skupin. Naša cerkev je postala zanimiva za zlate poroke od blizu in daleč. Bratje se potrudimo, da je liturgija lepa, zato pa so zlatoporočenci zelo hvaležni. V mesecu oktobru, mesecu boja proti raku, smo imeli tretjo nedeljo v mesecu mašo za onkološke bolnike. Bogoslužja in bolniškega maziljenja se je udeležilo lepo število bolnikov. Slovesnost je vodil g. Miro Šlibar. Skupnost je v oktobru imela tudi kontemplativni dan, odpravili smo se na Brezje. V naši župniji deluje več kot 20 rož Živega rožnega venca. V oktobru smo se dvakrat srečali, in sicer v nedeljo popoldne. Zadnjo nedeljo smo molili vse štiri dela rožnega venca.

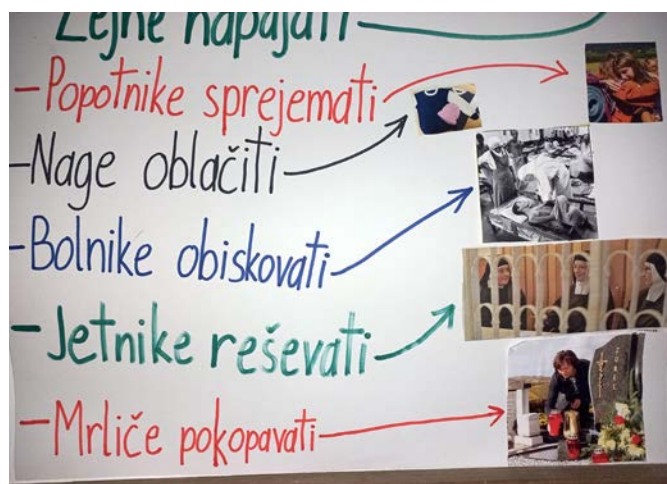
In že so bili tu vsi sveti ter blagoslov vseh šestih pokopališč. Na vernih duš dan pa smo imeli po vseh vaseh svete maše in molitve za duše v vicah ter vsakoletno darovanje faranov za vzdrževanje duhovnikov. Naši ljudje res radi darujejo za duhovnike, to se je videlo tudi letos. Prišel je tudi sveti Martin, ki nas je vabil kar na pet koncev, da smo blagoslovili novo vino in nagovorili ljudi. Zelo lepa gesta, veliko boljša od kakšnih namišljenih škofov in norčevanja iz blagoslova. Tudi Zavod Živim je priromal k nam in pri sestrah klarisah imel duhovno obnovo. P. Toni je tam maševal in imel nagovor. 16. novembra praznuje občina Turnišče svoj občinski praznik. To je datum prve pisne omembe naše turniške cerkve. Letos je na proslavi naša Župnijska Karitas dobila občinsko priznanje. Župnijska Karitas je letos praznovala 30 let delovanja. Obletnico smo obeležili z glasbeno prireditvijo v cerkvi, ki je bila hkrati tudi praznovanje sv. Cecilije. Nastopili so vsi trije cerkveni zbori, ki delujejo v župniji. 23. novembra smo se vsi trije bratje udeležili permanentne vzgoje v Olimju. Škofijski Klic dobrote je tokrat minil brez sodelovanja naše župnije in skupnosti. P. Toni bi moral na koncertu zapeti, a je ostal brez glasu. Tudi to se zgodi.

Brat Janez Panoniensis je končno dobil pohištvo za svojo sobo in pater Andrej bo pred svojo sobo

pogrešal njegovo mobilno pisarno. Konec novembra je bilo pri nas srečanje strokovnjakov iz Zavoda za kulturno dediščino, arhitektom g. Matijem Marinkom in našo skupnostjo. Pogovarjali smo se o viziji prenove naše cerkve in ureditvi prezbitarija z zamenjavo daritvenega oltarja. Ideja arhitekta je bila kar dobro sprejeta s strani zavoda. P. Janez je advent začel z duhovnimi vajami v tišini pri patrih jezuitih v Ljubljani. Vsi duhovniki naše škofije pa smo se prvo sredo v decembru zbrali v Kančevcih in imeli duhovno obnovo, ki jo je pripravil p. Toni. Župnija je organizirala adventno romanje. Odpravili smo se kar k našemu sv. Petru v Ljubljani, kjer nas je lepo sprejel p. Vladimir Rufin. Po ogledu Plečnikovih znamenitosti, glavnih cerkva v centru smo doživeli praznično okrašeno Ljubljano. Na tretjo adventno nedeljo so pri vseh treh mašah peli dijaki iz Gimnazije Želimlje. Pred nami pa so dnevi velikih spovedi po župnijah, blagoslovi jaslic po vaseh, obisk bolnikov ter obisk definitorija v Turnišču. Naj bo vse blagoslovljeno. Pa lepe božične praznike vam želimo!

Bratje iz Turnišča

P.S.: Za konec pa še ena resnična iz veroučnih klopi. Četrty razred je delal plakat o telesnih delih usmiljenja in poglejte, kaj so otroci nalepili pri »jetnike reševati«. Nalepili so naše sestre klarise za rešetkami.

IZ NAŠIH MISIJONOV

København

Dragi bralci Sporočil!

»Tisti dan požene mladika iz Jésejeve korenine, poganjek vzcveti iz njegove korenine. Na njem bo počival Gospodov duh.«

V adventnem času nas Božja beseda poziva k majhnosti in nam daje obljubo, obljubo poganjka, na katerem bo počival Gospodov duh. Odrešitev, razodetje, Božja prisotnost v svetu se vedno začne tako. Božje razodetje se zgodi v majhnosti.

Če se kristjani ne podamo na to pot majhnosti, manjka prihodnosti ... zrušila se bo. Sveti Duh vedno izbere majhnost, kajti v veliko, v nadutost, v samozadostnost ne more vstopiti. Malemu srcu se zgodi Gospodovo razodetje.

Ja, Bog se razodeva skozi človeško majhnost, ki se je najbolje zavemo v tihoti svojega življenja.

Praznik sv. Frančiška smo tudi letos praznovali nadvse slovesno. Somaševanje je vodil škof msgr. Czesław Kozon, ki nas je spodbudil h krepostnemu življenju po vzoru sv. Frančiška. Po končani slovesnosti, pri kateri so sodelovali tudi člani Frančiškovega svetnega reda, smo praznovanje nadaljevali v župnijski dvorani ob pogostitvi in v prijetnem druženju.

Tudi letos sem se za skoraj mesec dni podal še malo višje na sever, na Grenlandijo, kamor hodim oskrbovat katoličane v glavnem mestu Nuuk in okoliških krajih. Vsakokratni obisk je nekaj posebnega in enkratnega. Letos me je prvič »obiskal« polarni sij, po katerem sem res že dolgo hrepenel. Prav na praznik vseh svetih in na dan spomina vseh vernih

rajinih se je pojavil, kar je bilo zame res posebno znamenje z neba.

Kot sem že zapisal v eni od prejšnjih števil Sporočil, v naši župniji deluje tudi skupnost sv. Egidija, laiško katoliško združenje, ki slovi predvsem po svojih prizadevanjih za mir v svetu in skrbi za uboge. Veseli me, da so izbrali našo cerkev za svoja srečanja, kjer se vsak drugi petek v mesecu zbiramo k molitvi. V novembru pa so organizirali dobrodelni koncert z naslovom »Hungry stars«, kar je bil tudi naslov enega od umetniških del, ki so ga izvajali v cerkvi. Koncert je bil zelo dobro obiskan; zbralo se je veliko denarne in materialne pomoči za najrevnejše, ki jih je moč najti tudi na ulicah Københavna.

Ko pišem ta članek, smo že na polovici adventa. V župniji se tudi duhovno pripravljamo na božič. Vsak petek imamo adoracijo pred Najsvetejšim in sveto mašo z nagovorom. Ko namreč pripravimo svoja srca, pripravimo pot, da nas Bog lahko spremeni. Priprava poti za Boga, priprava našega srca, da lahko sprejme Jezusa, zahteva, da živimo življenje v duhu razumevanja, modrosti, poguma, harmonije, resnicoljubnosti in sprave.

Sprejmimo izziv nemškega mistika Angelusa Silesiusa, ki je zapisal: »Kristus bi se lahko tisočkrat rodil v Betlehemu – a vse zaman, dokler se ne rodi v meni.«

Jezus se mora v tem adventnem času in vsak dan našega življenja ponovno roditi v našem srcu in nam prinašati ljubezen, prijaznost, usmiljenje, odpuščanje in duha ponižnega služenja.

Naj bo ta advent blagoslovljen in poln milosti. Naj se Božji Sin rodi v vašem srcu.

p. Tomaž Majcen

ODMEVI

Akademija ob 50. obletnici samostojne Slovenske minoritske province sv. Jožefa

Potekala je v okviru Viktorinovih večerov, in sicer 7. oktobra 2022 v refektoriju minoritskega samostana. Vezno besedilo je prebiral br. Robert Horvat in povabil k pozdravnim nagovorom: prov. ministra p. Milana Kosa, generalnega vikarja p. Jana Maciejowskega, prov. ministra hrvaške province p. Miljenka Hontića, mariborskega nadškofa msgr. Alojzija Cvikla DJ, urednika zbornika p. Marjana Vogrina ter županjo MO Ptuj. Med akademijo so z glasbenimi točkami sodelovali učenci Zasebne glasbene šole v samostanu sv. Petra in Pavla.

Predavanje z naslovom Pričevalnost Frančiškovega brata v današnjem času je imel p. Marjan Čuden, provincial frančiškanov.

Mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl je pozdravil vse prisotne z naslednjimi besedami: »Dragi člani minoritske province sv. Jožefa, dragi gostje in prijatelji, prisrčno vas pozdravljam!

Najprej iskrene čestitke ob zlatem jubileju. Mnogo

lepega, dobrega, občudovanja vrednega se je zgodilo na tej prehojeni poti. Hvala vam za to pot, ki ste jo zaznamovali s svojim služenjem na vam lasten način, v duhu sv. Frančiška.

Upanje je, da bo iz teh razvejanih korenin še naprej raslo drevo, ki bo sposobno kljubovati vsem neprilikam sedanjega časa in dajati sad tudi v teh hitro se spreminjajočih se okoliščinah. Okolje se je v zadnjih letih zelo spremenilo. To iz dneva v dan ugotavljamo. Imamo sporočilo, ki je vedno

sveže in polno življenja. Vprašanje je samo, kako ga posredovati. Tu se večkrat znajdemo nemočni. Vsak jubilej ni samo zahvala, ni samo praznovanje, je tudi iskanje, kako odgovoriti na nove izzive. In kaj je tisto, s čimer lahko nagovorite človeka današnjega dne? Mislim, da lahko odgovor najdemo pri vašem ustanovitelju, ki je s svojo pojavo in načinom življenja pritegnil mnoge, da so mu sledili. Tudi vas. Najprej bi izpostavil življenje v skupnosti. Življenje, ki je preprosto in iskreno, polno domačnosti in topline in je odgovor na individualizem, potrošništvo in uživaštvo. Dragi bratje, ohranjajte to svetinjo, ki vam je bila zaupana.

Na drugo mesto bi postavil veselje, ki ga sedanjí papež tako močno izpostavlja. Prosim vas, ohranjajte preprostost, ki je bila tako lastna vašemu ustanovitelju ter je edina sposobna videti ples zvezd in se pogovarjati z živalmi. Današnji svet je lačen

veselja. Dajte nam to veselje. Naučite nas gledati stvarstvo, kot ga je videl sv. Frančišek. Vi to znate. Kot tretje bi izpostavil veselje, da smemo biti Božji sodelavci. To veselje mora biti odgovor na utrujenost, naveličanost, ki jo srečamo na vsakem koraku. Dragi člani minoritske province sv. Jožefa, hvala vam za dosedanje služenje, za sodelovanje v Gospodovem vinogradu, kjer se lahko tako čudovito

dopolnjujemo in smo si opora drug drugemu.

Moja velika želja je, da zlati jubilej obrodi bogate sadove. Naj ponovim besede generalnega vikarja vašega reda p. Jana Maciejowskega, ki je pri kosilu rekel, da naj se odpre nebo in dežujejo duhovni poklici. Pa še nečesa ne smemo pozabiti: biti navzoči med mladimi in jim pomagati, da najdejo osebni odnos z Bogom. Ko se bo to zgodilo, bodo lahko tudi odgovorili na Božji klic.

Naj Bog blagoslavlja vaše služenje in vse dobro!«

Pozdrav generalnega vikarja p. Jana Maciejowskega OFMConv

Spoštovani provincialni minister pater Milan Kos, generalni asistent pater Igor Salmič, nadškof Alojzij Cvikel, provincialni minister p. Miljenko Hontić, gospa županja Nuška Gajšek, spoštovani bratje, dragi gostje in udeleženci praznovanja jubileja province.

S tem praznovanjem in simpozijem se želimo na slovesen način zahvaliti Bogu za petdeseto obletnico obstoja province svetega Jožefa na slovenskih tleh. Dobro vemo, da beseda jubilej vsebuje tri pomembne elemente: leta, ljudi in dogodke. Zagotovo bodo ti trije elementi bogato zastopani v predavanjih, ki jih bomo slišali: časi, ljudje, dogodki. Časi, v katerih je bila ustanovljena provinca, niso bili lahki. Osebe so redovniki, prisotno je njihovo žrtvovanje

in njihov pogum, včasih junaški. Vendar gre za dogodke, ki so lahko veseli in slavni, pa tudi težki in včasih celo dramatični.

Danes se želimo zahvaliti Bogu za to preteklost in za brate, ki so imeli pogum ustanoviti novo provinco v tej deželi, kjer je pred skoraj osemsto leti pognala korenine frančiškova karizma.

Dragi bratje slovenske province, v imenu očeta generala se vam zahvaljujem za vašo predanost in služenje ter za vaše navdušenje in pričevanje frančiškovega življenja. Imate priložnost služiti Bogu in ljudem v čudovitih krajih. To je veliko bogastvo.

Želim vam, da ne izgubite poguma ob dejstvu, da številčno ne opazimo velike rasti. Posejmo dober zgled svojega služenja in bratskega življenja, Gospod pa bo pomnožil število in dal rast.

Naj sveti Jožef, zavetnik vaše province, skrbi za vas tako nežno, kot je skrbel za Odrešenika. Bodite pogumni Kristusovi služabniki in zvesti sinovi svetega Frančiška.

Vse najboljše!

Predstavitev zbornika

Zadnjega maja letos je minilo 50 let, odkar je bila ponovno vzpostavljena minoritska provinca na teritoriju današnje Republike Slovenije. Tudi nekoč, vse do leta 1841, je takratna Štajersko-koroška provinca v okviru Habsburške monarhije zajemala

teritorij, kjer so večinoma živeli naši predniki.

Pred dvajsetimi leti smo v knjigi »Frančiškovi manjši bratje minoriti na Slovenskem od časov sv. Frančiška do današnjih dni« vsaj delno predstavili pretekla stoletja. Z današnjim zbornikom pa posegamo tudi v preteklost, saj je v prevodu predstavljen pomemben dokument iz preteklosti Štajersko-koroške province (Brevis descriptio).

Predstavljeno je tudi delovanje skupnega malega semenišča ali konvikta na Ptuj med obema vojnama. Prav tako je en članek posvečen našim izgnancem med drugo svetovno vojno in njihovem delovanju v zagrebški nadškofiji. Pozabili pa nismo na delovanje minoritov med drugo svetovno vojno pri Sv. Mihaelu na Barju. Zaradi malega števila bratov se je morala ta postojanka opustiti.

En članek je posvečen 50-letnemu delovanju v Sloveniji. Vidnemu članu province (p. Martinu

Vidoviču) je posvečen članek, v katerem so nanizani njegovi spomini na težke poveljne čase. Predvsem je pomemben njegov pogled na čas, ko je bil ubit p. Gaudencij Golob.

Posebej so predstavljena področja poslanstva in dejavnosti bratov minoritov: na pastoralnem področju ter frančiškovski in marijanski apostolat. Primerno mesto v tem zborniku so dobili tudi naši misijonarji. Dva sta že pokojna, trije pa še misijonarji: v Turčiji, Kazahstanu in na Danskem.

Ker našemu redu ni tuja nobena dejavnost, ki se je bratje ne bi lotili, imamo duhovnika v vojski in brate, ki delujejo v bolnišnicah.

Predstavljeni so tudi naši samostani in vsaj delno njihove obnove. Upam, da je v samostanskih kronikah popisano vse, kar se je dogajalo po samostanih na gradbenem in obnovitvenem področju.

En članek je posvečen g. Viktorju Gojkoviču in

njegovemu sodelovanju pri obnovah; umetnik je prispeval lepo število portretov bratov minoritov. Naša preteklost se hrani v arhivih. Na žalost jih zanemarjamo, in ko nekaj iščeš, vidiš, kaj vse manjka. V članku, ki ima naslov Arhivsko gradivo minoritov v Sloveniji, je predstavljeno, kje vse lahko iščemo podatke in kako priti do njih. Predvsem je pohvalno, da je vsaj ptujski arhiv popisan in urejen, za kar sta zaslužni gospe Marija in Nada. Hvala.

Dragocen je tudi prispevek v članku Bibliografsko gradivo slovenskih minoritov.

V posebnem članku pa so predstavljeni vsi naši pokojni bratje od leta 1922 do zadnjega brata, ki je umrl pred enim letom. Do druge svetovne vojne je umrlo osem bratov; med vojno eden; do leta 1972 pet in v zadnjih 50 letih 31. Skupaj torej 45.

Preden zaključim to predstavitev, bi se rad zahvalil g. nadškofu za uvodne besede. Hvala tudi našemu generalnemu ministru za spodbudne besede, p. Martinu Kmetcu, nadškofu v Izmirju, ter našemu provincialu p. Milanu Kosu.

p. Marjan Vogrin

Simpozij se ni omejil le na zgodovinsko stroko, pač pa je segel tudi na področje umetnostne zgodovine, bibliotekarstva in arhivistike. Največji poudarek je bil posvečen minoritski provinci, njenemu zgodovinskemu razvoju v vseh obdobjih: od štajersko-koroške province (od 16. do 19. stoletja) do skupne dalmatinsko-jugoslovanske province ter v najnovejšem času od osamosvojitve leta 1972.

Pomembno je delo na duhovnih in pastoralnih temeljih ter sprejem novih vrst apostolata, ki so postale temelj sodobnega delovanja bratov minoritov.

Spodbuda

Eden izmed udeležencev, p. Milenko Honti, je sklenil z mislijo: »Lepo, da se zahvalimo za preteklost in jo cenimo, vendar moramo misliti na zgodovino, ki jo moramo še napisati.«

Zahvala gre p. Marjanu Vogrinu za opravljeno uredniško delo in p. Igorju Salmiču za njegov velik prispevek ter vsem sodelujočim.

Na Ptuj, 8. 10. 2022

Plenum – zaključek simpozija ob 50. obletnici Slovenske minoritske province sv. Jožefa

Simpozij je potekal 7. in 8. oktobra 2022 v minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj.

Prvi dan so simpozij vodili dr. p. Igor Salmič, dr. Ivan Armanda in dr. Roberto Regoli, drugi dan pa p. Ljudevit Maračič, ga. Dorica Emeršič in ga. Marija Hernja Masten.

Simpozij je imel mednarodni značaj, saj so na njem sodelovali strokovnjaki iz Hrvaške, Italije in Slovenije. Sodelovalo je 14 avtorjev s 17 znanstvenimi članki.

Čeprav je bil simpozij pripravljen ob 50. obletnici Slovenske minoritske province sv. Jožefa, je zajel tudi čas pred tem in sodobnost. Pokazalo se je, da se je minoritski red v vsakem obdobju odzval situaciji primerno, sprejel izzive in nanje konkretno odgovoril.

Srečanje slovenske in hrvaške province

Letno srečanje dveh provinc je potekalo 7. oktobra 2022 v minoritskem samostanu na Ptuj v okviru dogodkov ob praznovanju 50. obletnice samostojne slovenske minoritske province.

Ob prisotnosti generalnega vikarja p. Jana Maciejowskega in generalnega asistenta za Srednjo Evropo p. Igorja Salmiča smo začeli bratsko srečanje z ogledom minoritske knjižnice, provincialata in minoritske cerkve sv. Petra in Pavla. Nadaljevali smo z ogledom Ptuja in nadžupnijske cerkve sv. Jurija, za katero prav tako skrbimo bratje minoriti iz samostana.

Središčni dogodek dneva je bila sv. maša. Somaševanje v minoritski cerkvi je tokrat vodil mariborski nadškof in metropolit msgr. Alojzij Cvikel DJ, ki je v homiliji med drugim povedal tudi te misli: »Pri tej zahvalni sv. maši ob zlatem jubileju vaše province je

prav, da se Bogu zahvalimo za vse, kar je po vas storil dobrega v naši nadškofiji in Cerkvi na Slovenskem. Mednarodni simpozij želi ovrednotiti ta vaš prispevek, ki ni majhen, ampak je občudovanja vreden, saj ste na vam lasten način v duhu sv. Frančiška 50 let bogatili našo družbo na duhovnem, kulturnem in intelektualnem področju. Zlati jubilej pa vam tudi

daje priložnost, da pogledate naprej, kako v teh tako hitro spreminjajočih se okoliščinah služiti Bogu v Cerkvi, ki je obenem mlada in stara, v družbi, ki jo zaznamujejo lepi, pa tudi težki trenutki, ko je v ospredju postavljen človek posameznik s svojimi zahtevami in pravicami, ni pa pripravljen narediti skoraj nič za skupno dobro. Potrebno je poslušati navdihe Duha, v skupnem iskanju in poslušanju drug drugega, kot nas uči sinodalni način, ki se ga v tem času učimo, da postane naš način življenja in ravnanja v Cerkvi jutrišnjega dne.

Naj mednarodni simpozij napolni vaša srca s hvaležnostjo za vse, kar ste prejeli in uspeli darovati naprej, naj vas opogumi in utrdi v veri in zaupanju, da je Gospod tisti, ki vas ni samo poklical, ampak je tudi z vami. Njemu izročite vaš jutri s prošnjo, da vam pridruži novih članov, ki bodo pisali zgodovino v naslednjem obdobju.

Mariborska nadškofija in Cerkev vam je za vse vaše služenje hvaležna in nad vas kliče Božji blagoslov, varstvo Device Marije in svetega Frančiška Asiškega.«

Srečanje smo sklenili s skupnim kosilom v refektoriju minoritskega samostan v upanju, da se naše bratske vezi ponovno utrdijo in poglobijo, saj nam je epidemija zadnji dve leti preprečila takšna srečanja.

p. Milan Kos

Ravnovesje med bratstvom in apostolatom

Večina bratov slovenske minoritske province se je 23. novembra 2022 v minoritskem samostanu bl. Antona M. Slomška udeležila dneva permanentne vzgoje z naslovom Ravnovesje med bratstvom in apostolatom.

Predavatelj gen. asistent za Srednjo Evropo p. Igor Salmič nam je na podlagi dokumenta iz generalnega kapitlja 1992 v Mehiki, novih Konstitucij našega reda ter nekaterih ostalih dokumentov spregovoril o skrbi za ravnovesje med našim bratskim življenjem in pastoralnim delom, v katerega smo vključeni. Če želimo skrbeti za tak način življenja, moramo nenehno skrbeti za oblikovanje po evangeliju; živeti z Bogom; gojiti skupno molitev; posvetiti čas meditaciji in lectii divina; udeleževati se duhovnih vaj, ki nam pomagajo, da ohranjamo Božji pogled na ljudi in stvari ...

Sv. Frančišek pravi: »Preden mi je Gospod povedal, kaj želi od mene, mi je dal brate ...« Tudi naše razločevanje, kaj želi Gospod od nas, ne more potekati individualno, ampak skupaj z brati. Naša karizma je: evangelijsko bratstvo, majhnost, minoritstvo, da se izročamo križanemu, vstalemu in evharističnemu Kristusu.

V skupinskem delu smo razmišljali, katere so pozitivne izkušnje v našem redovnem življenju med bratskim življenjem in pastoralnim delom ter kje vidimo sebe v tem procesu.

Cilj nikoli ni dosežen, ampak se moramo zavedati, da smo ves čas na poti, ki gotovo obrodi sadove, če stremimo k doslednosti in ostajamo srečni v svoji poklicanosti kljub vsakodnevnim težavam in preizkušnjam.

P. Mihi Drevenšku častno odlikovanje Zambije

Iz Zambije prihaja več poročil o posthumni podelitvi državnega odlikovanja našemu misijonarju + p. Mihi Drevenšku. Novinarka Magdalene Kahiu, ki dela za ACI Africa, je med drugim zapisala: Ndola, 26. oktober 2022 / 20.50 (ACI Afrika) Pokojni p. Miha Michael Drevenšek, član reda manjših bratov konventualcev (OFM Conv), je med tremi prejemniki predsedniškega častnega odlikovanja, ki ga je predsednik Zambije podelil med 58. praznovanjem neodvisnosti države v ponedeljek, 24. oktobra. Predsedniško odlikovanje, ki je bilo uvedeno leta 1997, se podeljuje prebivalcem Zambije, ki so ponudili dragocene storitve, vredne posebnega priznanja, in tistim, ki so s svojim zve-

stim in hvalevrednim vedenjem izjemno koristili tej južnoafriški državi.

V izjavi, prebrani med 58. slovesnostjo naložbe v neodvisnost 24. oktobra, je predsednik Hakainde Hichilema dejal, da si prispevek p. Miha k razvoju, izobraževanju in umetnosti »zasluži posebno pohvalo«.

Predsednik Zambije je dejal, da je katoliški duhovnik, ki je umrl leta 2011, začel gradnjo srednje šole Kalumbwa in srednje šole sv. Jožefa v zambijskem okrožju Lufwanyama.

»Fr. Miha je zagotovil izobraževanje za ranljive otroke od primarnega do terciarnega izobraževanja,« je povedal predsednik Hichilema med praznovanjem neodvisnosti, ki je potekalo v državni hiši v Lusaki.

Fr. Miha je »imel strast do umetnosti, še posebej do glasbe, in je podpiral nagrade Mukuba,« je dejal zambijski predsednik o konventualcu, rojenem v Sloveniji, ki je umrl v starosti 65 let v zasebni bolnišnici Miramar, kjer se je zdravil zaradi težav s srcem. Katoliški duhovnik, ki je služil v južnoafriški državi od leta 1973, je bil ključnega pomena pri ustanovitvi radia Icengelo v zambijski katoliški škofiji Ndola.

Državno odlikovanje
za + p. Miha Drevenška

Srečanje ministrantov in ministrantk

V soboto, 10. 12. 2022, so se ob 10. uri pri Sv. Trojici v Podlehniku srečali ministranti in ministrantke iz župnij, za katere skrbimo bratje minoriti. Zbralo se je 16 mašnih strežnikov iz župnij Ptuj – Sv. Peter in Pavel, Ptuj – Sv. Ožbalt, Dornava, Sv. Trojica Podlehnik in Ljubljana – Sv. Peter. Svoje srečanje smo začeli s spoznavno igro, v kateri smo se med seboj predstavili in na kratko podelili svojo ministrantsko pot. Sledila je kateheza, v kateri smo razmišljali, kaj imajo skupnega adventni čas, čas priprave na božič in priprava na mašo. Skrb in strežba duhovniku pri maši je skrb in strežba Jezusu, ki se vsak dan znova pri vsaki maši rojeva na oltarju po rokah duhovnika, ki poleg oltarja predstavlja Jezusa. V ministrantskem kvizu, ki je sledil, smo ponovili izraze in imena za stvari in predmete, ki jih uporabljamo pri bogoslužju. Po kratkem predahu, v katerem smo se igrali, smo si ogledali predstavitev, kako so med seboj povezani: pashalna večerja, sveta maša in ministrantska služba.

Da pa o sveti maši in strežniški službi ne bi le govorili, smo pred kosilom skupaj obhajali sveto mašo in se zbrani okoli oltarja srečali z Jezusom v Božji besedi in sveti evharistiji. Sveti maši je sledilo skupno kosilo, ki nam ga je pripravil br. Robi. V popoldanskem delu srečanja smo igrali družabne igre, namizni hokej in nogomet ter imeli delavnico peke hostij. Pred peko smo si ogledali priprave za peko hostij: velike železne »škarje s čeljustjo« (na katerih je vtisnjena podoba hostije) še iz časa, ko svet ni poznal elektrike, nato pa smo na električnem »pekaču« za peko hostij spekli oblate, iz katerih smo nato izrezali hostije.

Srečanje smo zaključili ob 16. uri v samostanski kapeli, kjer smo se Jezusu zahvalili za lepo preživet dan.

IN NAŠE PRETEKLOSTI

P. DOMINIK PEN

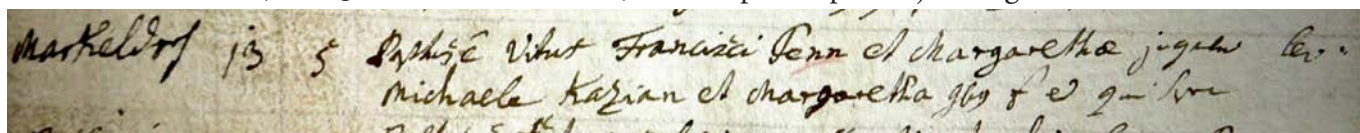
Na enem od zadnjih kvizov (ali nekaj podobnega) je bilo tudi vprašanje, kdo je pisal slovenske besede z grškimi črkami. Odgovor na kvizu ni bil pravi! Verjetno pa tudi med vsemi, ki berete ta naša Sporočila, ni veliko takih, ki bi na to vprašanje znali pravilno odgovoriti! Ob branju tega zapisa, ki se nahaja v delu »Zgodovinski opis župnije sv. Trojica v Halozah s podružnicama v Podlehniku, sv. Duhu in Novi cerkvi« (Vinko Munda), boste izvedeli nekaj več o minoritskem patru, ki se je ukvarjal z zbiranjem besed in pisanjem slovarja.

»Rojen dne 4. maja 1785 (*krstna knjiga 5. maj*) v Trčcu št. 13, župnija Sv. Vid pri Ptuj, kot zakonski sin Franca in Marjete Pen (*krstna knjiga Penn*) je pri sv. krstu dobil ime Vid. Krstil ga je takratni župnik P. Vid Gruebauer (Slovenec od Sv. Jakoba v Slov. goricah, zadnji provincijal štajerske minoritske provincije od 1816 do njegove smrti dne 15. oktobra 1852), botra sta pa bila Miha in Marjeta Kacijan. Sedemnajstleten je leta 1802 prišel na mariborsko gimnazijo, kjer se je ob takratnem voditelju slovenskega narodnega pokreta in jezikoslovcu gimnazijskem katehetu Ivanu Naratu s sošolcem Francem Cvetkom (poznejšim ptujskim in ljutomerskim dekanom) iz Dornave ter nekoliko starejšima Antonom Krempljem ter Petrom Dajnikom navdušil tudi on za slovenstvo in jezikoslovje. Pen je pozneje stopil v minoritski red in bil dne (14. septembra v subdijakona, 18. septembra v dijakona in) 21. septembra 1814 v mašnika posvečen. Najprej je kaplanoval v Podlehniku, odkoder se je v pozni jeseni 1816 preselil za kaplana v slovensko minoritsko župnijo v Ptuj, kjer je ostal do leta 1829, ko je postal župnijski upravitelj pri Sv. Vidu zunaj Ptuja. Leta 1844 se je vrnil v Ptuj, kjer je kot konventske vikar in definitor umrl za oslabiljenjem srca dne 14. aprila 1855 ob pol 1. uri popoldne v 70. letu svoje dobe in 41. letu mašništva. Pokopan je pri cerkvi sv. Ožbalta pri Ptuj, kjer je bilo nekdanje pokopališče slovenske župnije. P. Dominik Pen se je dolga leta bavil z nabiranjem

slovenskih besed za slovar. Ko se je Miklošič v petdesetih letih 19. stoletja loteval slovensko-nemškega slovarja in je rodoljube pozival, da bi mu pomagali nabirati besede in mu izročali svoje zbirke, je bilo čitati v "Novicah" (1851, stran 154): "Gospod Miklošič misli tudi nabirek g. Pena, minorita v Ptujem (kteri se neki že 30 let z nabiranjem slovenskih besed bavi), kupiti, ako ga bo volja prodati." Miklošič je dobil Penov slovar. Cigale namreč poroča v uvodu takoimenovanega Wolfovega Nemško-slovenskega slovarja na strani 7.: "Vom Herrn Professor Dr. Miklošič erhielt ich ein deutsch-lateinisch-windisches Wörterbuch des verstorbenen Pettauer_Minoriten Pen (Vollendet 1854), in welchem das Slovenische ungeschickt genug mit griechischem Alphabet geschrieben ist, das aber insbesondere eine Beachtung verdient, als es aus einer lexikographisch noch wenig durchsuchten Gegend stammt." (Od gospoda profesorja dr. Miklošiča sem prejel nemško-latinsko-slovenski slovar pokojnega ptujskega minorita Pena (dovršen 1854), v katerem so slovenske besede precej nerodno pisane z grškimi črkami, ki pa vendar zasluzi čisto posebno pozornost, ker izvira iz leksikografski še malo raziskane pokrajine.) – Ko to vemo, se nam ne bo težko odločiti ter misliti na Penna ob čitanju tehle besed, ki jih je pisal Stanko Vraz na dan sv. Jurija 1837 Muršču v Ptuj: "Če kaj k Sv. Vidu pridete, priporočite me tamkajšnjemu besedničari in abecedari lepo, to je visokorodnemu gospodu farmeštru." (Primeri tudi Zbornik Matice Slovenske 1894, stran 110.) Kljub temu Slovenski biografski leksikon II. del posveča sedem in pol kolon nekemu nemškemu pisatelju Francu Henriku ... p. Dominika Penna pa molče preide, ker je bil pač – 'far'.

Dr. Matej Hriberšek, profesor na filozofski fakulteti v Ljubljani, je objavil v članku *Dominik Penn, Lexicographer at the Intersection of Slovenian and Greek* svojo raziskavo o delu p. Dominika. Članek je v originalu predstavljen v angleškem jeziku; g. profesor pa mi je posredoval članek v slovenskem jeziku. Povzetek bo objavljen v naslednji številki.

Pripravil: p. Marjan Vogrin

*Najvišji Oče nam je iz nebes
po svojem svetem angelu Gabrijelu oznanil,
da bo njegova Beseda, tako zelo vzvišena,
tako sveta in tako veličastna,
prišla v telo Device Marije.
Iz Marijinega telesa si je privzela
resnično meso naše človeškosti in krhkosti.
Čeprav je bil bogat nad vse,
je vendar hotel na svetu zase in
za preblazeno Devico, svojo mater,
izbrati uboštvo.*

Sv. Frančišek Asiški – Pismo vsem kristjanom

Blagoslovljeno praznovanje božiča in vse dobro
v novem letu 2023 vam želimo bratje minoriti